

CRÍTICA PER PART DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ A CERTES PROPOSTES REALITZADES DURANT EL PROCÉS PARTICIPATIU PER A L'APROVACIÓ DEL PRUG DE L'ÀMBIT MARÍ DE CAP DE CREUS

EXCURSIONS MOTOS D'AIGUA

Data: 16-10-2022

Podriem fer excursions amb guies professionals, preparats amb tots els coneixaments que la gent del parc cregui necessaris. I així poder explicar bé el que és el Cap de creus i els seus valors. Tot això amb la màxima seguretat, velocitat acordada i respectant tot l'ecosistema. Fent-lo així no hi ha cap motiu per prohibir les motos d'aigua. Qualsevol dubte o qualsevol cosa estic a la vostra disposició.

Gràcies.

Signa: Manuel López Luque

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

Fem saber que l'oposició a les motos d'aigua es pot abordar des de tres punts de vista.

- 1) El primer, i més important, el necessari canvi de formes de mobilitat imposat pels compromisos de decarbonització per lluitar contra el canvi climàtic. La reducció dels motors de combustió s'ha de fer de forma gradual, però començant des d'ara mateix i per la mobilitat amb menys justificació social. Dintre de la nàutica, haurà de tenir prioritat la mobilitat col·lectiva; les motos en són l'antítesi.
- 2) El segon, és en concordança amb l'objectiu que ja recull el punt 4 de l'article 2 de l'actual redactat del PRUG, on s'especifica la voluntat de “**conservar** el paisatge i

la qualitat de l'ambient visual, **sonor** i lumínic". Les motos d'aigua són les que ofereixen una pitjor ràtio entre els beneficis de gaudi del parc (en nombre d'usuaris) i el perjudici sonor.

- 3) El tercer és el rebuig manifestat contra aquesta forma de transport per tots els altres actors del Parc (pescadors, nàutica amb caiac, busseig, pesca recreativa, entitats ambientalistes i científics).

En definitiva, aquests arguments són vàlids tant si la pràctica visitar el parc amb motos d'aigua tant si es realitza amb guies com sense.

PESCA RECREATIVA

Data: 9-10-2022

La prohibició de la pesca amb canya amb determinats esquers artificials, sense cap estudi o base sòlida que en demostrï l'afectació per les espècies, perjudica molt més la tradició de la pesca recreativa que beneficia la conservació.

- Proposo mantenir la pesca amb artificial a tot el parc.
- En zones de pesca amb mort reduir més els *cupos*, augmentar talles mínimes i aplicar talles màximes.
- Implicar pescadors amb conservació i facilitar informació al parc.

Signa: EBS

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

La utilització de determinats esquers artificials ha demostrat sobradament la seva efectivitat en les captures de determinades espècies de grans peixos carnívors, les poblacions dels quals es troben molt deprimides a tota la Mediterrània i a Catalunya en

particular (mero, llobarro, cèrvia, palometa, déntol, etc.). Estem parlant d'un pla de gestió d'un espai protegit per la conservació del seu patrimoni natural. En definitiva, tota la pesca recreativa que s'autoritzi dins del Parc hauria de ser pesca sense mort. Per practicar la pesca recreativa d'aquestes espècies i amb aquests esquers queda tota la resta dels espais de la costa catalana no declarats espais protegits.

Recolzem totalment la proposta d'implicar als pescadors amb la conservació i la proposta d'aportar informació al Parc sobre les captures, cosa que hauria de ser obligada.

ZONES DE CAPTURA I SOLTA

Data: 10-10-2022

Prohibint el jigging una de les poques modalitats que es podran practicar serà la pesca a volentí, tècnica amb la qual es pesquen bàsicament serrans. Aquests serrans en certes zones hauran de ser alliberats degut a la creació de ZCS, al estar pescats en profunditats superiors als 25m un cop alliberats quedaran a la superfície degut al canvi de pressió i els serà impossible retornar al fons cosa que serviran d'aliment pels gavians. Falta coherència, s'hauria de treballar més en el tema.

Signa: ANF

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

La proposta del PRUG no prohibeix tots els tipus de *jigging* sinò només alguns. La pesca recreativa existia molt abans que apareguessin les tècniques de *jigging*, el que no impedia que es capturessin molts tipus d'espècies de peixos. La constatació que amb el volantí ara només es capturen serrans el que demostra és el pobríssim estat de les poblacions de peixos del nostre litoral. I és, precisament, amb l'objectiu de revertir aquesta situació que es creen els Parcs Naturals Marins, vist que tenen com un dels seus objectius conservar i restaurar el patrimoni natural. En definitiva, tota la pesca recreativa que es realitzi dins del Parc del Cap de Creus hauria de ser pesca sense mort.

MIS COMENTARIOS EN LA REDACCIÓN DEL PRUG

Data: 20-10-2022

Si la administración quiere acabar con el submarinismo en los pueblos de Port de la Selva, Llançà y Colera, no podría hacerlo mejor que con esta propuesta de PRUG. Es una pena que gente totalmente ajena al submarinismo decida de lo que es bueno para los centros de buceo que actúan aquí.

Si esto se debe de aplicar, no quedara otra solución a los centros de buceo de la zona norte del Cap de Creus que cerrar o hacer caso omiso a una ley inaplicable.

Punto 16.1: ...se permite el fondeo libre menos... para los barcos que llevan

submarinistas ya que el punto 18.6 lo prohíbe.

Esto es una discriminación inaceptable: el fondeo no está en relación con la actividad o entonces se trata de una prohibición de bucear en zonas donde no hay boyas.

Hay que saber que nuestra actividad en los meses de abril, mayo, junio, septiembre, octubre es bien diferente de los meses de julio y agosto. Fuera de temporada, tenemos un público experto que necesita variar sus inmersiones. En julio y agosto, tenemos más bien un público de principiantes que necesita inmersiones más sencillas y asequibles. Nunca se podrán colocar suficientes boyas de submarinismo para todos los tipos de público, para usarlas en todos los tipos de meteorología caprichosa en esta zona y para los 4 barcos de 3 pueblos diferentes.

Por lo que entendí en diferentes reuniones con los técnicos de la Gencat, la motivación de este punto sería limitar los conflictos dentro los pescadores, artesanales o recreativos y los submarinistas.

FALSO. Hace 30 años que hay centros de buceo y la actividad pesquera sigue igual. No tenemos conflicto con ningún tipo de pesca y, si aparece alguno, es de forma anecdótica y no en modo regular y recurrente. Y si no hay conflicto, es porque nunca nos quejamos de ver cañas, nansas y redes en nuestras boyas de submarinismo.

Recuerdo aquí que, durante 6 meses del año, no hay actividad de buceo, las actividades de pesca tienen todo el parque para ellas.

Recuerdo también que una inmersión dura como mucho una hora y que palangre, redes y nansas trabajan las 24 horas.

En el proyecto actual, además de prohibir el fondeo de los barcos de submarinismo, se reduce de forma drástica la cantidad de boyas para dejar la primera boya a 25 minutos de navegación. Lo siento, pero a veces tenemos que dar el servicio a 2 personas y no voy a navegar 25 minutos para encontrar un primer punto de inmersión cuando hay puntos a 10 minutos de navegación. En estos momentos de una crisis energética importante, de una subida de temperatura debido a los gases de escape, de nuestra futura adhesión a la CEST (Carta Europea de Turismo Sostenible), estos planteamientos tan poco respetuosos con el medio ambiente nos van a obligar a quemar gasoil de forma totalmente inútil.

Las otras boyas propuestas en el proyecto de PRUG están en una zona de Reserva Natural Parcial (RNP), zonas donde nos prohíben hacer bautizos y cursos. Entonces, ¿dónde hacemos este tipo de actividad? ¿En la única boya para 4 centros que no está en RNP?

En conclusión:

Necesitamos tener la posibilidad de fondear en todo el parque menos en reserva integral. Necesitamos decidir la implantación de las boyas de buceo porque somos los que conocemos nuestras necesidades. Punto 16.3: esta medida no se puede aplicar a los barcos de submarinismo ya que nuestros barcos son más grandes que 12 m por las difíciles condiciones de navegación que pueda haber en la zona norte. Necesitamos para nuestros cursos y bautizos fondear a menos de 10m para poder realizar nuestras actividades en total seguridad, como lo demuestra el número nulo de accidentes en nuestra zona.

Solicito que este punto no se aplique a los barcos de submarinismo.

Punto 18.6: Solicito que se anule este punto según lo explicado anteriormente.

Punto 18.10: Si se reduce el nº de boyas de submarinismo, no nos quedara otro remedio que de amarrar simultáneamente 2 o más barcos de buceo. Ya con el nº actual de boyas (40), nos hemos encontrado con esta necesidad por tema meteorológico. Poner 2 barcos en una boya siempre es por razones de fuerza mayor, no por placer.

Solicito que se anule este punto

Punto 19.4: Este punto no tiene sentido, las RNP tienen de reserva solamente el nombre, ya que actividades de pesca, recreativas o artesanales que, por su definición, tienen un alto impacto sobre el medio están permitidas.

Me parece respetable que las actividades de pesca sean permitidas en las RNP, pero no veo porque tengo que limitar mis actividades.

Solicito que se anule este punto.

Signa: Thierry

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

- Què et justifica afirmar que *“la proposta de PRUG acabarà con el submarinisme en los pueblos de Port de la Selva, Llançà y Colera”*, quan aquesta proposta resulta acceptable per a les empreses de submarinisme de Roses i Cadaqués i, precisament, quan, a més a més, Colera i Llançà no tenen contacte directe amb el perímetre del parc?
- El punt 18.6 prohibeix bussejar en zones on no hi hagi boies com la forma més adequada de regular on es fa el busseig comercial i amb quina intensitat. Es tracta d'un Pla d'Usos d'un espai protegit que busca la conservació del patrimoni natural. Igual que els altres sectors que operen al Parc, l'activitat de busseig ha d'acceptar algunes restriccions per a fer compatibles totes les activitats autoritzades.
- El públic “expert” que fa immersió a les illes Medes o a altres parcs naturals de la Mediterrània (p. ex. Port-Cros o qualsevol altre de França) també es veu obligat a repetir les immersions als llocs abalisats i autoritzats per a fer immersions durant els mesos d'abril, maig, juny, setembre i octubre.
- La *“meteorologia caprichosa”* es un imponderable de totes les activitats esportives practicades a l'aire lliure (esquí, escalada, parapent...) que han d'assumir les empreses sense que es pugui pretendre compensar-lo amb sobrecàrrega d'altres ubicacions. El Cap de Creus té una meteorologia exigent, i aquí s'hi troba una part dels seus atributs. Les empreses que operin en aquest Parc han d'estar, llavors, disposades a assumir aquests factors limitants.

- Mai es podran posar tantes boies com reclamarien els clubs de 3 pobles diferents. Precisament els clubs de Port de la Selva, Llançà i Colera poden disposar de fons marins situats fora del parc, on no existiran aquestes limitacions.

VELOCITAT DE NAVEGACIÓ

Data: 20-10-2022

- 1.- L'article **15.5/6** fixa la navegació en 10 nusos al Parc i 5 nusos a menys de 300m de la costa i a les RNP.
- 2.- La norma estableix 3 nusos a -50m de la costa
- 3.- La velocitat de 10kn no es recomana per a les embarcacions semirígidess de submarinisme. Ha de ser de 15 kn per planejar i reduir consum ,soroll i onatge.

Sol·licitem que la velocitat sigui:

15kn al parc / 5 kn a -100m de la costa / 3kn a -50m de la costa

Signa: ASSOCIACIO CATALANA DE CENTRES D'IMMERSIO I ACTIVITATS MARINES

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

Un dels objectius del Parc és conservar el silenci (paisatge sonor) i la calma de l'espai, i aquest objectiu es veu compromès pel soroll i l'onatge de les embarcacions. En general, el soroll i l'onatge són proporcionals a la potència dels motors i a la velocitat, per la qual cosa s'entén perfectament que la norma s'hagi d'establir de forma general, i no específicament per a un tipus d'embarcacions (les pneumàtiques semirígidess de submarinisme) que necessitin planejar.

En el context de compromisos de descarbonització que ha assumit el govern de la Generalitat, molts models de mobilitat hauran d'anar canviant a curt i mitjà termini, per la

qual cosa resulta més lògic que la mobilitat s'adapti a les exigències de gestió de l'espai, que no pas al contrari.

En poques paraules, els límits proposats en aquesta proposta de PRUG són raonables i no haurien de ser canviats.

LIMITACIONES DE ACTIVIDAD DE BUCEO EN LAS RNP

Data: 9-10-2022

Punto 19.4: Este punto no tiene sentido, las RNP tienen de reserva solamente el nombre, ya que actividades de pesca, recreativas o artesanales que, por su definición, tienen un alto impacto sobre el medio están permitidas.

Me parece respetable que las actividades de pesca sean permitidas en las RNP, pero no veo porque tengo que limitar mis actividades que no afectan el fondo.

Solicito que se anule este punto.

Signa: Thierry

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

Estem d'acord en el fet que en l'actualitat les RNP de Reserves només tenen el nom. Precisament el PRUG està definint les normes que faran que les Reserves Naturals Parcials no siguin solament un nom, sinó que es diferenciïn de la resta de l'espai de Parc per una gestió més proteccionista (i restrictiva). Però la resposta no és anul·lar aquest punt sinó aconseguir que a les RNP no es puguin produir activitats impactants (com la pesca artesanal) i prioritzar les activitats d'exhibició del patrimoni natural, com és el busseig.

FONDEIG PROHIBIT A LES EMBARCACIONS DE SUBMARINISME

Data: 20-10-2022

1. L'article 16.1 permet fondejar al parc amb certes limitacions
2. L'article 18.6 prohibeix el fondeig **unicament a les embarcacions de busseig**
- 3.- Es constata una flagrant discriminació cap als centres d'immersió
- 4.- Afegir que diverses situacions meteorològiques fan necessari fondejar per a garantir la seguretat

Sol·licitem

Poder fondejar en les mateixes condicions que la resta d'embarcacions.

Signa: ASSOCIACIO CATALANA DE CENTRES D'IMMERSIO I ACTIVITATS MARINES

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

El punt 18.6 prohibeix bussejar en zones on no hi hagi boies com la forma més adequada de regular on es fa el busseig comercial i amb quina intensitat. Es tracta d'un Pla d'Usos d'un espai protegit que busca la conservació del patrimoni natural. Igual que els altres sectors que operen al Parc, l'activitat de busseig ha d'acceptar algunes restriccions per a fer compatibles totes les activitats autoritzades.

PESCA RECREATIVA

Data: 9-10-2022

En les actuals RNP està permesa la pesca amb canya excepte amb esquer viu des de fa pocs mesos. La quantitat i el tamany de les espècies es molt bona(nedant es pot veure). Semblaria, per tant, que l'afectació de la pesca amb canya es mínima.

- Proposaria mantenir la pesca amb canya en aquestes zones en modalitat sense mort i sense esquer viu
- Aplicar vedes en època de cria de les espècies més vulnerables.

Esperem aconseguir un PRUG bo per tothom.

Signa: ANF

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

Els resultats dels censos visuals de peixos dins els programes de seguiment biològic dels Parcs del Cap de Creus i del Montgrí-Illes Medes no sustenten en cap cas la conclusió que l'afectació de la pesca amb canya sigui mínima. Per exemple, es detecten diferències prou significatives entre les zones on no es pot pescar (p. ex. Illes Medes) i les zones on es practica la pesca recreativa amb canya (p. ex. Montgrí).

El PRUG busca diferenciar les RNP de la resta del Parc com a zones d'excel·lència patrimonial. El nom de Reserva indica que es tracta de zones que es reserven de l'ús comú per raó del seu valor patrimonial, de manera que les activitats extractives han de ser evitades en tots els casos. D'altra banda, les normes han de buscar una aplicació justa i verificable. La inspecció d'activitats marítimes des d'una embarcació no és una tasca fàcil, i l'autorització de canyes i estris de pesca a la coberta de les embarcacions, quan navegessin dins les Reserves per practicar la pesca sense mort dificultaria molt les tasques d'inspecció. Per la qual cosa, i per tal de ser operativa, la prohibició de pesca dins les RNP hauria de comportar la impossibilitat d'exhibir estris de pesca a la coberta de les embarcacions quan naveguin dins les RNP.

Si es pretén, realment, una recuperació de les poblacions de peixos més vulnerables no n'hi ha prou amb l'establiment de vedes durant els períodes de cria i s'escau una moratòria permanent de la seva pesca. La pesca recreativa hauria de ser sempre sense mort en tot l'àmbit del Parc.

MANTENIR LA MODALITAT DE JIGGING EN PESCA RECREATIVA

Data: 10-10-2022

Ja s'ha prohibit la pesca amb esquer viu i ara si es prohibeix el jigging, modalitat que engloba molts "subgrups" de pesca (Inchiku, tai rubber, família dels vinils, microjigging...) una de les poques pesques que es podran practicar serà el volantí, tècnica amb la qual es pesquen majoritàriament serrans. Per tant, no té sentit prohibir el jigging i pretendre que es faciliti informació sobre les captures pescades ja que no es podrà pescar pràcticament res que no siguin serrans.

Signa: ANF

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

La proposta del PRUG no prohibeix tots els tipus de *jigging* sinó només alguns. La pesca recreativa existia molt abans que apareguessin les tècniques de *jigging* el que no impedia que es capturessin molts tipus d'espècies de peixos. La constatació que amb el volantí ara només es capturen serrans el que demostra és el pobríssim estat de les poblacions de peixos del nostre litoral; i precisament per a revertir aquesta situació es creen els Parcs Naturals, que tenen com un dels seus objectius conservar i restaurar el patrimoni natural. L'obligació de facilitar informació sobre les captures vol ser una eina per a comprovar com les mesures de gestió adoptades permeten retornar a unes condicions en les quals amb la tècnica de volantí es puguin capturar totes les espècies que es pescaven abans.

PESCA SUBMARINA AL CAP DE CREUS

Data: 9-11-2022

Valoracions i Propostes PRUG Cap de Creus

Novembre 2022

Sector: Pesca Recreativa Grup: Pesca Submarina

Índex

1. CONTEXT

2. INTRODUCCIÓ

3. ANÀLISI DE LES MESURES

3.1 PERMÍS ESPECIAL DE PESCADOR RECREATIU DEL PARC I ASSOCIADES

3.2 TALL LÒBUL INFERIOR EN EL MOMENT DE LA CAPTURA

3.3 DISPOSICIONS ESPECÍFIQUES

MESURES

3.3.1 Captures per llicència i dia

3.3.2 Quotes màximes diàries i/o anuals per espècie

3.3.3 Talles mínimes per espècie

3.3.4 Vedes temporals per espècie

3.4 ZONIFICACIÓ PESCA RECREATIVA SUBMARINA

3.4.1 Pesca recreativa permesa a 50 metres de boies d'escafandrisme

3.4.2 Zones de Dinàmica Natural del Pla de Tudela i la Illa Massina (o Messina)

3.4.3 Àrea de foment d'educació ambiental

3.5 VELOCITATS

4. BIBLIOGRAFIA SIGNATARIS DOCUMENT

1. CONTEXT

El present document es presenta per donar resposta, aportar opinions i informació al programa d'actuacions del PLA RECTOR D'ÚS I GESTIÓ DE L'ÀMBIT MARÍ DEL PARC NATURAL DEL CAP DE CREUS.

L'equip redactor del document està format per un grup heterogeni, pertanyent a diferents àmbits (científic, associatiu i professional), varis d'ells biòlegs marins en exercici, així com professionals de diferents sectors. Tots ells amb un fort arrelament al territori, amb experiència contrastada en matèria de pesca recreativa i ciència ciutadana. Cal remarcar que cap dels sotasignants té cap interès econòmic o professional ni en el sector de la pesca (profesional o recreativa) ni en l'àmbit del Cap de Creus.

Posem de manifest que el grup redactor es pot considerar representatiu de bona part del sector de la Pesca Submarina a Catalunya i que amb la presentació d'aquest document pretén:

- Defensar en tot moment l'aplicació de mesures en el Parc Natural del Cap de Creus i el seu acompliment, encaminades a una millor gestió d'aquest territori.
- Aportar totes aquelles idees i informació que permetin a les autoritats competents desenvolupar les mesures de sostenibilitat amb tot el recolzament que sigui necessari.
- Fer de la pesca submarina en aquest espai una pesca encara més sostenible, inclusiva i establir un sistema que permeti generar i compartir informació, per augmentar els mecanismes de ciència ciutadana i anar de la mà amb els gestors d'aquest espai.
- Fer un anàlisi crític i raonat d'aquelles mesures que suposen un menysteniment de la nostra activitat i proposar alternatives que igualin o millorin les actuals sempre que comportin la millora en la gestió dels recursos marins en aquest espai així com la sostenibilitat del Parc Natural del Cap de Creus.

2. INTRODUCCIÓ

Hem basat el nostre anàlisi consultant els articles més actualitzats publicats per grups de recerca que són líders internacionals reconeguts en la gestió sostenible de la pesca recreativa des diapos; una perspectiva econòmica, social i ecològica (vegeu la bibliografia de referència). Ens agradaria remarcar que segons Arlinghaus et al. 2019 (un document que va tenir un fort impacte mundial en la gestió de la pesca recreativa): "La política de pesca sostenible ha de considerar la pesca recreativa en igualtat de condicions amb la pesca comercial. Conflictes existents o en desenvolupament dins i entre els sectors pesquers, així com conflictes amb interessos de conservació s'han de reconèixer i abordar mitjançant una millor gestió. S'ha d'ajudar a posar la pesca recreativa en una trajectòria que generi beneficis substancials als pescadors recreatius i a la societat en general, alhora que fomenti la sostenibilitat ecològica i minimitzi els conflictes".

La pesca submarina es diferencia d'altres modes de pesca en diversos aspectes. En primer lloc, els pescadors submarins recreatius sovint difereixen demogràficament i amb actitud respecte d'altres pescadors recreatius, i presenten més satisfacció relacionada amb la captura i l'activitat (p. ex., pescadors recreatius espanyols enquestats a la xarxa; Gordo et al., 2019). Els pescadors submarins recreatius també mostren diferents dinàmiques de participació a les xarxes socials pel que fa als pescadors recreatius (Sbragaglia et al., 2020b). En segon lloc, a diferència d'altres tipus de pesca recreativa, la pesca submarina és un mètode actiu de pesca on els pescadors poden seleccionar quins individus volen capturar al poder identificar visualment la seva captura potencial (Pavlowich i Kapuscinski, 2017). En tercer lloc, els pescadors submarins utilitzen diverses tècniques que són més comparables a les que fan servir els depredadors naturals (per exemple, les emboscades, les estratègies d'espera o les estratègies de caça activa), comparat amb d'altres mètodes de pesca passius com la pesca amb xarxa. Per tant, la pesca submarina pot desencadenar comportaments de defensa dels peixos anàlegs a les respostes naturals contra els depredadors, i evitar malmetre el fons marí (p. ex., espècies sense interès comercials inclosos els macroinvertebrats) (Samia et al., 2019). En quart lloc, les zones viables per la pesca submarina poden diferir d'altres modes de pesca a causa de les limitacions màximes de profunditat dels pescadors submarins (Sbragaglia et al., 2020b), així com les preferències per capturar espècies particulars (Dedeu et al., 2019; Mbaru et al., 2020). Aquests atributs de la pesca submarina recreativa poden donar lloc a diferències entre la pesca submarina i altres modes de pesca en el foment de motors psicològics i socials únics (per exemple, una connexió més forta amb el medi marí i una motivació diferent per a la pesca), provocant diferents efectes ecològics sobre els ecosistemes marins (per exemple, la naturalesa selectiva de la pesca submarina enfocada a captura d'individus grans pot crear diferents efectes en cascada a nivell d'ecosistemes), o fer contribucions específiques i complementàries al coneixement científic compartint el seu coneixement ecològic local (per exemple, una sensibilitat diferent en la comprensió i el seguiment dels canvis dels ecosistemes marins a causa d'un connexió i perspectiva del medi submari).

La pesca recreativa és una activitat popular en els ecosistemes aquàtics de tot el món. Hi ha una idea errònia que, com que la pesca recreativa es produeix durant el temps d'oci, la motivació nutricional és insignificant; per tant, el paper de la pesca recreativa en el suport a la nutrició (i, per tant, a la seguretat alimentària) a escala regional, nacional o mundial està infravalorat. Tot i que la pesca recreativa és sobretot una activitat d'oci, la recol·lecció de peix per al consum personal per part dels pescadors recreatius ha contribuït i continuarà contribuint a la nutrició humana proporcionant una font d'aliments accessible, assequible i generalment altament sostenible, sense perjudici de les preocupacions sobre la seguretat alimentària i possiblement la sobrepesca. La intenció de quantificar millor el peix capturat pels pescadors recreatius i la contribució relativa a la seguretat alimentària general i a la nutrició personal proporcionaran als gestors de recursos i als responsables polítics la informació necessària per guiar les activitats de gestió i el desenvolupament de polítiques pesqueres.

3. ANÀLISI DE LES MESURES

A continuació es valoren, una a una, les mesures i actuacions que preveu el PRUG del Cap de Creus i que poden afectar, de manera directa o indirecta, a la Pesca Recreativa Submarina. Totes les mesures han estat avaluades, valorades i aquestes valoracions argumentades. Tanmateix, s'hi inclou un apartat de propostes de millora que, des del nostre punt de vista, ajudarà a aconseguir els Objectius de Sostenibilitat del Parc.

3.1 PERMÍS ESPECIAL DE PESCADOR RECREATIU DEL PARC I MESURES ASSOCIADES

a) Valoració

- MOLT POSITIVA

b) Argumentació

- La creació del carnet de pescador del Parc suposarà un augment dels mecanismes de regulació, control i informació de l'esforç pesquer.

- Augmentarà la fidelització amb el Parc Natural i les mesures de gestió associades i incrementarà els mecanismes d'implementació de Ciència Ciutadana.

- Augmentarà la sensació de pertinença a l'espai, creant un compromís de respecte i sostenibilitat envers el territori.

c) Propostes de millora

- La Disposició Transitoria Primera especifica que durant el primer any de vigència del PRUG no serà obligatori disposar del Permís Especial de pesca recreativa al parc. Aquest grup considera molt encertat l'establiment d'un temps de carència per tal de poder treballar-ne els detalls com les condicions per poder recuperar, si s'escau, el permís, les sancions per no tallar el lòbul dels peixos o el tipus de formació específica per obtenir el permís. Tanmateix, aquest grup es posa a disposició de l'òrgan Rector del Parc Natural per acordar conjuntament les especificitats del Permís.

- Establir vies de col·laboració per compartir periòdicament amb d'altres entitats (com FECDAS / FEDAS / IFSUA / CSIC-IEO) les estadístiques agregades de captures de pesca submarina i les conclusions, per tal aprendre junts i garantir la sostenibilitat de l'activitat amb el medi marí.

3.2 TALL LÒBUL INFERIOR EN EL MOMENT DE LA CAPTURA

a) Valoració - MOLT POSITIVA.

b) Arguments

- Representa un augment dels sistemes de control envers la pesca furtiva.
- Facilita la traçabilitat de les captures.

3.3 DISPOSICIONS ESPECÍFIQUES

3.3.1 Captures màximes permeses per llicència i dia

a) Valoració - MOLT POSITIVA

b) Arguments - Suposarà un sistema d'unificació de criteris per tot el territori català (aigües exteriors i aigües interiors), homogeneïtzant, a la baixa, la pressió sobre els recursos pesquers.

- Es minimitzarà l'esforç pesquer sobre certes espècies.

- S'implementarà encara més la cultura de l'esport i l'autoconsum.

c) Proposta de millores - Ajustar el redactat de manera que no estigui, en cap cas, subjecte a interpretació. A la taula següent es mostren tres exemples de normatives d'altres àrees de la geografia Espanyola:

Proyecto de Real Decreto de Pesca Marítima de Recreo en Aguas Exteriores publicado el 26 de abril 2021.

1. Cantidad autorizada máxima

diaria

Llei Balear de Pesca Recreativa 1999 (aigües interiors):

Artículo 6. Cuotas máximas de captura.

DECRETO 361/2003, de 22 de diciembre, por el que se regula la pesca marítima de recreo en aguas interiores. JUNTA DE ANDALUCIA Artículo 12. Volumen de capturas.

*Se prevé, de forma provisional, hasta que (se) establezca un volumen máximo de capturas diarias permitidas, un tope máximo de capturas de cinco kilos por licencia y día, **no computándose el peso de una de las piezas.***

*1. La cuota máxima de captura por licencia individual y día es de 5 Kg, **pudiéndose no computar el peso de una de las piezas capturadas.***

*1. El volumen de capturas autorizado por licencia y día o, en su caso, la tenencia a bordo de las especies no incluidas en el Anexo de este Decreto, no será superior a 5 kilogramos, cualquiera que sea la clase de pesca marítima de recreo practicada, **pudiendo no computarse el peso de una de las piezas capturadas***

- Per tal de facilitar la coherència de la norma i facilitar l'activitat de pescadors i cossos de control, proposem que el redactat s'iguali al vigent en aigües exteriors, on s'explicita que: "2.2 El còmput del pes total podrà no incloure una de les captures."

3.3.2 Quotes màximes diàries i/o anuals per espècie

a) Valoració - EN DESACORD en certs punts com són els Bag Límits = 0 per algunes espècies.

b) Arguments

- Bag Limit zero suposa una prohibició més que un mecanisme de gestió.

- D'acord amb el Pla Especial del Cap de Creus, el PRUG ha de determinar l'esforç de pesca simultània en relació amb l'activitat pesquera professional i amb la pesca recreativa. Malauradament, els Bag Limit zero per la pesca recreativa no son coherents amb la resta d'activitat pesquera que es du a terme al parc, creant greuges comparatius.

- A continuació disposem els arguments (veure bibliografia associada) per l'eliminació dels Bag Limit Zero per diverses espècies:

- *Epinephelus marginatus*:

i. Fàcil de protegir amb les Reserves Naturals Parcials donat que es tracta d'una espècie molt territorial.

ii. Espècie Protegínic. Entra més aviat en fase de maduració (femella). Menys risc intraespecífic.

iii. Es tracta d'un gran depredador. La seva sobreprotecció posa en risc espècies com el pop i d'altres peixos de talla mitjana molt vulnerables. Per exemple, considerem un contrasentit fer una veda pel pop i protegir de forma extensiva el seu principal depredador.

iv. Seria suficient per garantir la seva expansió el fer de les RNP zones d'excel·lència, de No Take.

- *Dicentrarchus labrax*:

i. No hi ha cap estudi que avaluï el seu declivi al Mediterrani més enllà de l'afecció potencial que el Canvi Climàtic pot exercir sobre aquesta espècie. Considerem que seria suficient establir vedes temporals i bag límits diaris.

ii. En el cas del Cap de Creus, el llobarro juvenil, amb tendència a amolar-se, esdevé una una de les principals preses de les tonyines residents que hi habiten durant els mesos d'hivern on hi ha una clara mancança de peix blau.

- Sciaena umbra:

i. Considerem suficient establir vedes temporals i bag límits diaris i anuals.

c) Propostes de millores

El 30/06/2022 el DEPARTAMENT D'ACCIÓ CLIMÀTICA, ALIMENTACIÓ I AGENDA RURAL de la Generalitat de Catalunya va publicar al DOGC nº 8699, l'Ordre ACC/157/2022, de 27 de juny, per la qual s'estableixen determinades mesures de gestió de la pesca professional i recreativa en l'àmbit marí del Parc Natural de Cap de Creus i en la badia de Cadaqués. Les mesures de gestió de la pesca recreativa foren incloses a iniciativa de les organitzacions ACPR, FECDAS i IFSUA com a representants de la pesca marítima recreativa en les modalitats d'embarcació i submarina. Aquesta iniciativa es va prendre amb l'interès genuí d'aquestes organitzacions de millorar la gestió de la nostra activitat al Cap de Creus, i va significar una retallada molt considerable de les possibilitats de captures dels pescadors recreatius.

Mitjançant aquesta ordre, es van aplicar, per primer cop a Catalunya, el concepte de "bag límit" de certes espècies, es van re-definir, a l'alça, les talles mínimes legals per a la Pesca Recreativa Marítima (PRM) d'aquestes mateixes espècies per alinear-les amb les talles de primera maduresa sexual, i es van fixar vedes per algunes espècies. També es va disminuir la captura màxima de 10 a 5 kg/licència i dia. Des de la seva implementació, els practicants de PRM que freqüentem la zona ens hem començat a habituar a les noves normes, i amb major o menor entusiasme a complir amb unes limitacions molt superiors a les vigents anteriorment.

L'efecte de la implementació de l'Ordre ACC/157/2022 serà positiu pel recurs sense cap mena de dubte, i pensem que també ho serà a nivell socioeconòmic mantenint l'activitat tot i la reducció de captures. No obstant, cal un temps per consolidar les mesures i poder observar-ne els efectes. La voluntat de gestió adaptativa del PRUG significa precisament això, prendre mesures que s'adaptin a les necessitats i observar l'efecte de les mateixes i rectificar-les si cal. Un canvi tan radical per la gestió de la PRM com l'Ordre ACC/157/2022, no es pot endurir encarà més sense haver donant temps a veure'n l'efecte sobre el recurs i sobre l'activitat pròpia de la PRM. Les eines per una correcta gestió ja hi son, les ha establert l'Ordre ACC/157/2022, i ara per ara compten amb l'aprovació de gran part del col·lectiu afectat, la gestió adaptativa ens ha de permetre corregir i millorar. L'aplicació del quadre de bag límits proposat per l'actual redactat del PRUG trenca de forma dràstica i dramàtica aquesta narrativa de gestió adaptativa alhora que desmotiva un col·lectiu que pot aportar, i aporta, molts aspectes positius al propi PN.

Tanmateix, el Pla Especial de l'any 2006 estableix en l'Article 23.2 apartat C que el Pla rector d'ús i gestió del parc natural ha de determinar, en relació amb l'activitat pesquera professional i amb la pesca esportiva l'esforç de pesca simultània a les reserves naturals parcials i a la resta de l'àmbit del parc. Però la proposta d'ordre del PRUG estableix mesures en absolut desequilibri, com la prohibició

(bag-limit zero) d'algunes espècies en modalitat de pesca recreativa, però que no gaudeixen de cap limitació en nombre de captures en el cas de la pesca professional.

La nostra proposta es perllongar els bag límits divergents desde l'estiu 2022 mitjançant l'Ordre ACC/157/2022:

Quadre resum Ordre ACC/157/2022

Les talles mínimes proposades s'han fixat seguint el criteri de "Talla de primera maduresa sexual" (L50), estimació segons la qual el 50% d'individus d'una població son sexualment madurs.

Aquestes mesures, coordinades amb la implantació del Carnet del Pescadors del Parc i la conseqüent declaració de captures han d'aportar un conjunt d'informació de l'activitat sobre la que suportar coherentment la gestió adaptativa.

3.3.3 Talles mínimes per espècie

a) Valoració - MOLT POSITIVA

b) Arguments - S'afavoreix assegurar la talla de primera maduresa sexual.

- S'afavoreix la sostenibilitat i el respecte cap als recursos pesquers.

c) Propostes de millora - En línia amb el que el Pla Especial del Cap de Creus estableix en quant a determinar l'esforç de pesca simultània en relació amb l'activitat pesquera professional i recreativa. Es proposa que, en la mesura que sigui possible, les talles mínimes per espècie siguin efectives per a totes les modalitats de pesca del parc.

3.3.4 Vedes temporals per espècie

a) Valoració - MOLT POSITIVA

b) Arguments

- Es considera una mesura suficient per garantir la pervivència de la majoria de les espècies, més tenint en compte l'existència de Reserves Naturals Parcials ja consolidades.

- És una mesura suficient i eficaç per conscienciar de la vulnerabilitat de certes espècies.

c) Propostes de millora

- En línia amb el que el Pla Especial del Cap de Creus estableix en quant a determinar l'esforç de pesca simultània en relació amb l'activitat pesquera professional i recreativa,

es proposa que, en la mesura que sigui possible, les vedes siguin efectives per a totes les modalitats de pesca del parc.

- En el cas del Llobarro, es proposa l'extensió d'aquestes mesures a les àrees marines d'influència del Parc.

3.4 ZONIFICACIÓ PESCA RECREATIVA SUBMARINA

La pesca submarina ja és troba molt limitada en l'àmbit marí del PN Cap de Creus per diversos motius.

En primer lloc, la batimetria entre els 0 i els 30 m, que es on es mouen la majoria dels pescadors submarins, incloent els de més avidesa i preparació física, suposa només un 30% (920 ha. de 3015 ha.) de l'extensió de l'àmbit marí del PN.

En segon lloc, la prohibició de la pesca submarina en les RNPs i la RI a partir del 1998 va suposar una reducció efectiva de l'àrea de pesca fins a uns escassos 22% (674 ha. de 3015 ha). Concretament, van ser eliminades les zones més fructíferes de tot el Cap de Creus (les RNPs), deixant relativament localitats menys interessants per a l'activitat de pesca submarina.

El redactat del proposta d'ordre del PRUG redueix encara més la zona on es pot practicar la Pesca Submarina fins per sota del 20% respecte l'àrea marítima del PN. Això és així mitjançant la introducció d'unes noves Zones de Dinàmica Natural i unes zones de Àrees de Foment d'Educació Ambiental on només es permet la captura i solta.

Zonificació Proposada del PRUG, amb una àrea per Pesca Submarina (verd fosc) inferior al 20%

3.4.1 Pesca recreativa permesa a 50 metres de boies d'escafandrisme

a) Valoració - MOLT POSITIVA

b) Arguments

- La pesca submarina i l'escafandrisme son, en l'espai, activitats compatibles i sense conflicte estadísticament significatiu.

- La pràctica de la pesca submarina no comporta cap risc pels escafandristes si s'evita la simultaneïtat de les dues activitats, donat que la pesca submarina no deixa elements perillosos al fons marí.

- Ja existeixen nombroses boies de submarinisme dins de les RNP on la pesca submarina no s'hi pot practicar desde 1998.

- Tanmateix, les boies de busseig estan la major part del temps desocupades ja que l'activitat que s'hi desenvolupa és de curta durada i estacional. Utilitzar una boia desocupada de submarinisme genera menys impacte que ancorar directament.

c) Propostes de millora

- En cap cas establir limitacions extra per l'activitat de la pesca recreativa submarina al voltant de les boies de busseig. La reglamentació actual ja estableix que les banderes ALFA, d'issat obligatori quan es realitza l'activitat de busseig, limiten un radi de 50m per on no poden navegar altres embarcacions.

- Permetre, de forma tàcita, l'ús de les boies de busseig per d'altres activitats quan no s'hi estigui fent l'activitat d'escafandrisme.

3.4.2 Zones de Dinàmica Natural del Pla de Tudela i la Illa Massina (o Messina)

a) Valoració - MOLT NEGATIVA

b) Arguments

- La Llei 4/1998, de 12 de març de creació del PN Cap de Creus determina que el PRUG s'ha de formular congruentment amb les disposicions que contenen els diversos articles de la llei. Aquesta llei determina una zonificació a l'àmbit marí amb tres tipus de zones amb un grau creixent de protecció; Parc Natural (PN), Reserva Natural Parcial (RNP) i Reserva Integral (RI).

- El punt 1.2.16 de la Memòria del PRUG incideix en la "Necessitat de consolidar les Reserves Naturals Parcials com a llocs d'excel·lència dins l'espai protegit" i que la principal mesura per assolir aquest objectiu és la creació de les "Zones de Dinàmica Natural" (ZDN) en les que bàsicament no s'autoritza l'extracció de recursos naturals. Compartim la idea subjacent de zones de no extracció de recursos per millorar l'efecte reserva, i afavorir així els espais propers, però la necessària congruència del PRUG no s'assoleix amb l'actual delimitació de ZDN, doncs el que fan aquestes figures es una nova zonificació que esmena i supera la pròpia llei 4/1998. Això és així bàsicament perquè les ZDN proposades superen els límits de les RNP i afecten a zones de PN. D'altra banda, la justificació de la creació de ZDN per consolidar las RNP com a llocs d'excel·lència decau en sortir d'aquestes zones.

- El punt 1.2.15. del document de la Memòria d'Impacte, certifica que el "Desconeixement i desinformació de l'espai protegit i de les normatives" és un problema evident. Afegir una zona intercalada de Dinàmica Natural amb normativa diferent però solapada a la de les tres zones ja existents (PN, RNP, RI) dificulta la divulgació i comprensió de la normativa. Fet particularment punyent a dia d'avui en el cas de tots aquells visitants del PN que hi son de pas per via marítima.

- El fet de limitar encara més l'activitat de pesca recreativa comporta l'inevitable desplaçament dels practicants, augmentant la pressió sobre el medi en les zones si permeses.

- Com s'ha esmentat en el preàmbul del punt 3.4, la pesca submarina ja es troba des de 1998 molt restringides al Parc i només es pot practicar en un escàs 22% del total de l'extensió de l'àrea marítima Parc. Considerem que la introducció de bag limits, les vedes temporals, l'obligació de tallar el lòbul, l'augment de les talles mínimes, el permís de pescador recreatiu i la resta de limitacions que implementa l'esborrany del PRUG ja disminueixen de forma efectiva la pressió que aquesta modalitat (la legal, però sobretot la furtiva) fa en el Cap de Creus.

c) Proposta de millora

- Proposem que les ZDN on no es pot practicar cap tipus de pesca, afectin única i exclusivament a les zones d'intersecció amb les RNP, si s'escau totes senceres, i en cap cas a les zones de PN.

3.4.3 Àrea de foment d'educació ambiental

a) Valoració

- MOLT NEGATIVA

b) Arguments

- A les Àrees de Foment de l'Educació ambiental només es permet la captura i solta, menystenint la pesca submarina. Tal i com mencionem a la introducció, és un fet que el pescador/a submarí realitza l'activitat connectat fortament amb el medi marí i és l'únic que pot decidir no pescar un peix quan en té la oportunitat i això és, pedagògicament, igual de rellevant que pescar el peix i deixar-lo anar (malferit o no). Sigui o no amb fins de foment de l'educació ambiental, la pesca submarina perd, valorem que forma encoberta, zones on es pot practicar.

c) Propostes de millora

Les àrees de Foment d'Educació Mediambiental han d'incorporar la pesca submarina com a modalitat respectuosa amb el medi sempre que es practiqui de forma legal i respectant la normativa que estableix el propi PRUG.

En cas que de voler establir una zona on només es pugui fer de captura i solta, proposem que s'estableixi només a Cala Tamariua (Port de la Selva). Sempre de forma temporal i amb el conseqüent seguiment científic associat.

3.5 VELOCITATS

EL PRUG estableix 2 franges de velocitats (5 kn a 300, 10 kn fins al limit del Parc) i una zona de 5 kn a les RNPs. A banda de la norma, la llei estatal ja contempla una franja de 3 kn a 50 m de la costa i 200 m de les platges. Si busquem la intersecció de la normativa estatal i el PRUG en un sol plànol, ens queda la següent zonificació de 3 zones de complexa interpretació i per tant de difícil compliment.

Plànol de velocitats del PRUG

a) Valoració - NEGATIVA

b) Arguments:

- Normativa molt complexa amb tres franges efectives (3 kn a 50 m, 5 kn a 300 m, 10 kn a PN, 5 kn a RNP. De difícil comprensió i per tant compliment.

- La velocitat baixa augmenta el consum de les embarcacions amb capacitat de planeig. També fa que la contaminació acústica en el medi marí es perllongui durant més temps.

- La pesca recreativa es pot practicar desde terra o des d'embarcació. Quan es fa desde embarcació la zonificació per velocitats proposada pel PRUG provocarà una gentrificació al voltant dels ports de sortida (Roses, Port de la Selva i Cadaqués/Port Lligat)

- Existeixen exemples de PNs a la Mediterrània com ara el Parc Nacional de l'Arxipèlag de la Maddalena, a Itàlia, on les limitacions de velocitat per raons ambientals son menys complexes i que alhora permeten el planeig de les embarcacions poc pesades: 7 kn a 300 m de la costa i 15 kn a més de 300 m dels límits del parc.

c) Proposta de millora:

- Per tal de mantenir els objectius de disminuir de la contaminació atmosfèrica i acústica que es mencionen a la Memoria del PRUG, proposem mantenir la línia a 5 kn a 300 m de la costa, augmentant això si, la velocitat màxima a 15 kn a la resta del Parc (RNPs incloses).

Signa: ISFUA-FECDAS-FEDAS-CMAS

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ celebrem la valoració, en termes generals positiva, de l'actual proposta de PRUG per part del sector de la pesca submarina.

Les valoracions es veuen fonamentades en un bon assessorament científic sobre els darrers avenços en la matèria.

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ coincidim amb els redactors d'aquestes valoracions en què "la pesca submarina es diferencia d'altres modes de pesca en diversos aspectes". Fins al punt que considerem un error englobar aquesta activitat, que com succeeix als països veïns hauria de considerar-se caça submarina, dins el sector de la pesca recreativa. Tal com descriuen els redactors, les diferències en la selectivitat, tècniques de captura i espècies diana, reclamen per a la caça submarina un tractament diferencial que resulta impossible des del deficient enfocament de la legislació catalana.

Tanmateix, i malgrat la crida a una actitud responsable, en alguns aspectes el document sembla ignorar (o no donar-li la importància necessària) al context de sobrepesca de les costes europees i a la consegüent demanda de reducció de l'esforç pesquer i d'explotació dels recursos marins. Aquesta falta de perspectiva es detecta en diferents punts de l'exposició, amb observacions d'importància molt desigual, però que intentarem assenyalar:

1. MOTIVACIÓ NUTRICIONAL SIGNIFICATIVA (INTRODUCCIÓ).

Com els redactors reconeixen, la caça submarina al nostre país "es produeix durant el temps d'oci" i és practicada per persones que tenen altres activitats com a base de sustentació econòmica. En un moment en què es demana una reducció dràstica de l'esforç extractiu sobre els recursos marins, resulta molt frívol col·locar en el mateix nivell de tractament als actors que realitzen aquesta activitat professionalment (com activitat econòmica bàsica) i als que ho fan per lleure. **En resum, creiem que els recursos marins que s'hagi d'autoritzar explotar en un espai declarat Parc Natural, com el Cap de Creus, s'hauran de reservar per a les activitats de pesca professional (evidentment, aquesta observació és extensible a tota la pesca recreativa).**

2. CAPTURES PERMESES PER L·LICÈNCIA I DIA (3.3.1)

L'esborrany del PRUG proposa situar en 5 kg el pes màxim de la quota diària per a tots els pescadors recreatius (pescadors i caçadors). Els redactors proposen com a "millora" una redacció alternativa que precisi: "2.2.. *El còmput del pes total podrà no incloure una de les captures*". Com succeeix a la legislació d'altres comunitats que han legislat en el mateix sentit, aquesta precisió es justifica en el cas de les modalitats de pesca des de superfície (de costa o embarcació) en què el pescador no pot controlar visualment el pes de la futura captura. Però si coincidim amb els redactors que la caça submarina, en possibilitar el contacte visual amb la presa, permet una extracció més selectiva i respectuosa no entenem el sentit de la "millora" proposada. En paraules dels redactors: "...és un fet que el pescador/a submarí realitza l'activitat connectat fortament amb el medi marí i és l'únic que pot decidir no pescar un peix quan en té l'oportunitat...". **Així, el caçador submarí respectuós pot estimar el pes de la peça abans de realitzar la captura i renunciar a ella sense causar cap perjudici. Aquesta observació és vàlida fins i tot per a la primera presa, que mai hauria de ser capturada si supera el límit del 5 kg.**

3. QUOTES MÀXIMES DIÀRIES PER ESPÈCIE. "BAG LIMITS" (3.3.2)

Si estem d'acord en el fet que algunes de les diferències amb la pesca recreativa poden ser favorables per a la conservació (no malmet el fons, captura dirigida visualment, millor coneixement del medi), altres com l'enorme efectivitat en la captura d'espècies com el mero (*Epinephelus marginatus*) o el corball (*Sciaena umbra*) poc capturables pels mètodes de pesca (palangre, canya o xarxa) la fa enormement agressives per a la conservació d'aquestes espècies (1).

Per posar fre a la reducció de les seves poblacions, l'any 1993 el govern francès, per exemple, va decretar una moratòria de la caça i pesca del mero (*Epinephelus marginatus*) en totes les aigües de la seva jurisdicció. Per les mateixes raons la moratòria es va estendre en 2013 a les captures del corball (*Sciaena umbra*). La proximitat de la frontera i les diferències legals han produït un efecte indesitjat d'atracció dels caçadors submarins francesos cap al Cap de Creus. Des de la perspectiva europea d'harmonització interregional en la gestió del mar (Directiva UE de les Estratègies Marines) ens sembla un contrasentit que no necessita més justificació que un espai declarat Parc Natural per a la conservació del seu patrimoni natural hagi de suportar una pressió que al país veí no es tolera ni a les seves aigües lliures. I estratègicament resulta molt poc intel·ligent suportar la pressió accessòria provocada pel factor "crida" sobre els ciutadans del país veí per a la captura d'espècies que pateixen una clara pressió de sobrepesca també a casa nostra.

Per aquesta raó des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ reclamem la prohibició de la captura recreativa de les espècies *Epinephelus marginatus* (mero) i *Sciaena umbra* (corball) en la forma explícita d'una moratòria i durant tot el període de vigència del PRUG, eliminant el plantejament strafolari dels "bag límit" diaris = 0 de la proposta actual (que no satisfà ni als mateixos pescadors recreatius).

(1)Un cas semblant a la capturabilitat de la caça submarina, la proporcionen algunes formes de pesca amb canya amb esquers vius o artificials de darrera generació envers el mero i d'altres espècies amb poblacions sobrepescaades (déntol, cèrvia, palometa, llobarro) raó per la qual es recomana la prohibició d'aquestes tècniques dins tot l'àmbit del Parc.

En contrast a aquestes formes de caça/pesca recreativa tan efectives, les tècniques tradicionals de pesca artesanal (sobretot de xarxa) són tan poc eficaces en la captura d'aquestes espècies que no es consideren una amenaça i, per aquesta raó, no compartim l'opinió dels redactors de que "...la proposta d'ordre del PRUG estableix mesures en absolut desequilibri, com la prohibició (bag-limit zero) d'algunes espècies en modalitat de pesca recreativa, però que no gaudeixen de cap limitació en nombre de captures en el cas de la pesca professional...", ni que això suposi cap greuge comparatiu amb la seva activitat.

4. ELS ARGUMENTS PER JUSTIFICAR LA CONTINUÏTAT LA CAPTURA DEL MERO (*EPINEPHELUS MARGINATUS*) SÓN POC CONSISTENTS.

-Efectivament, es tracta d'una espècie proterogínica (i no "protegínica") el que significa que passa primer per la fase femenina i després per la masculina (i no que entri més aviat en fase de maduració); però l'afirmació de què per això es troba sotmesa a "menys risc intraespecífic" resulta indesxifrable.

-L'afirmació d'un contrasentit en la voluntat de protegir simultàniament al mero i al pop roquer, com membres d'un par depredador- presa no resulta seriosa. Al llarg de mil·lennis de coevolució ambdues espècies han arribat als nostres dies cohabitant els mateixos ambients, i la millor forma de conservar els nostres ecosistemes és aspirant al fet que continuïn coexistint. El factor innovador que pot amenaçar aquesta coexistència ha estat l'increment de la pressió d'un nou depredador forà sobre aquestes dues espècies: l'home.

5. ELS ARGUMENTS PER JUSTIFICAR LA CONTINUÏTAT DE LA CAPTURA DEL LLOBARRO (*DICENTRARCHUS LABRAX*) SEMBLEN NO CONTEMPLAR EL PRINCIPÍ DE PRECAUCIÓ.

-Si bé és cert que no s'ha publicat cap estudi específic sobre l'evolució de la població de *Dicentrarchus labrax* a la costa del Cap de Creus (ni de la resta de Catalunya), els censos visuals de peixos realitzats en el marc dels programes de seguiment biològic dels Parcs Naturals del Montgrí- Illes Medes i del Cap de Creus per al període 1990-2020 evidencien una dràstica reducció dels efectius tant en nombre d'individus com en l'estructura de talles; resulta particularment preocupant la desaparició de les talles més grans (que són femelles perquè *Dicentrarchus labrax* es proteràndric) en les que reposa exponencialment la capacitat reproductiva de l'espècie.

-No veiem quin sentit pretén tenir l'afirmació que *“el llobarro juvenil, amb tendència a amolar-se, esdevé una de les principals preses de les tonyines residents que hi habiten durant els mesos d'hivern on hi ha una clara mancança de peix blau”*. A part de tractar-se d'una afirmació purament especulativa, no creiem que aquest sigui un argument per desatendre l'evolució negativa observada, desviant l'atenció cap a la manca de peix blau. El parc natural ja ha regulat la pesca prohibint les arts d'encerclament dirigides a la captura de peix blau dins les seves aigües (Llei 4/1998 de 12 de març de protecció del Cap de Creus; article 6.2).

El principi de precaució recomana aplicar una política molt restrictiva per a aquesta espècie en tot l'àmbit del parc, política que hauria de plasmar-se en una moratòria a la captura recreativa durant el període de vigència del PRUG.

6. TALLEs MÍNIMES PER ESPÈCIE (3.3.3)

Els redactors consideren, com nosaltres, positiva la mesura d'establir talles mínimes per a les captures a fi d'assegurar l'arribada a la maduresa sexual. Però cal assenyalar un cert cofoisme en la diagnòsi de molt positiva d'una mesura que, per definició, només assegura estadísticament la maduresa sexual al 50 % de les captures. En el context de sobrepesca actual aquesta suficiència és qüestionable en un espai declarat zona protegida.

Compartim totalment l'opinió que aquestes mesures de limitació de les talles permeses s'estengui de forma simultània a totes les formes de pesca professional i recreativa.

7. ZONIFICACIÓ PESCA RECREATIVA SUBMARINA (punt 3.4)

Els redactors de la valoració argumenten que la prohibició actual de la caça submarina de les RNPs i a la RI del Parc derivada de la Llei de 1998 ja redueix fins a “unes escasses 22 % (674 ha. De 305 ha)” les zones obertes a aquesta activitat.

Els darrers compromisos mundials per a la conservació dels oceans (Montreal Summit, dec. 2022) apunten a l'ampliació de la superfície de zones protegides al 30 % de la superfície del mar com àrees protegides i del 10 % com àrees d'exclusió total).

Però si considerem tan sols la zona nord del litoral gironí, les 3 zones de RNP i l'única RI declarades per la Llei de 1998 de creació del Parc del Cap de Creus no representen, sumades, ni l'1 % de la línia de costa compresa, entre la frontera francesa i el límit meridional del Cap de Creus. Si tenim present que la costa gironina és la més beneficiada per mesures

de conservació, la comparació resultaria encara més escandalosa si s'estengués a la ràtio (àrea protegida/àrea total) de la costa catalana.

- Desplaçament espacial de l'esforç i augment de la pressió sobre les zones permeses (3.4.2).

Sempre que es propugnen mesures de protecció que comporten la prohibició de la pesca d'una zona marina apareix l'argument del consegüent augment de la pressió i degradació de les zones veïnes no protegides. Sent aquest efecte innegable, cal recordar que les mesures d'exclusió territorial (zones protegides) són una mesura que busca una reducció de l'esforç de captura total i que s'implementen com a resposta a la incapacitat palesa de les mesures sectorials de reducció de l'esforç (talles mínimes, quotes, etc.) provades prèviament.

La base de la preferència de l'exclusió territorial permanent és la capacitat d'aquestes mesures d'aconseguir la recuperació de l'estructura de talles de les poblacions fins a mides que garanteixen la capacitat reproductiva i mitiguen la sobrepesca de reclutament (per falta de reproductors i renovació larvària) predominant als mars actuals. Aquesta capacitat propicia el mecanisme de vessament (*spill-over*) que ha de permetre reposar els elements extrems de les zones contigües. Existeixen modelitzacions que justifiquen que el poder generatiu de biomassa de les zones protegides compensaria amb escreix les pèrdues de les zones ara sotmeses a sobrepressió; i alguns d'aquests models prediuen que l'efecte es magnifica amb la proporció d'àrea protegida fins a ràtios de 80 % (protegit): 20 % (explotat) (buscar articles modelització mida zones protegides).

- Zones de dinàmica natural (3.4.2)

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ subscriu plenament els arguments dels redactors d'aquest document contra la creació d'una nova figura anomenada "Zones de Dinàmica Natural" (ZDN) pels següents motius:

- La Llei 4/1998, de 12 de març de creació del PN Cap de Creus determina que el PRUG s'ha de formular congruentment amb les disposicions que contenen els diversos articles de la llei. Aquesta llei determina una zonificació a l'àmbit marí amb tres tipus de zones amb un grau creixent de protecció; Parc Natural (PN), Reserva Natural Parcial (RNP) i Reserva Integral (RI).

- El punt 1.2.16 de la Memòria del PRUG incideix en la "Necessitat de consolidar les Reserves Naturals Parcials com a llocs d'excel·lència dins l'espai protegit" i que la principal mesura per assolir aquest objectiu és la creació de les "Zones de Dinàmica Natural" (ZDN) en les que bàsicament no s'autoritza l'extracció de recursos naturals.

- Compartim la idea subjacent de zones de no extracció de recursos per millorar l'efecte reserva, i afavorir així els espais propers, però la necessària congruència del PRUG no s'aconsegueix amb l'actual delimitació de ZDN, doncs el que fan aquestes figures és una nova zonificació que esmena i supera la mateixa llei 4/1998. Això és així bàsicament perquè les ZDN proposades superen els límits de les RNP i afecten zones de PN. D'altra banda, la justificació de la creació de ZDN per consolidar les RNP com a llocs d'excel·lència decau en sortir d'aquestes zones.

- El punt 1.2.15. del document de la Memòria d'Impacte, certifica que el

“Desconeixement i desinformació de l’espai protegit i de les normatives” és un problema evident. Afegir una zona intercalada de Dinàmica Natural amb normativa diferent, però superposada a la de les tres zones ja existents (PN, RPN, RI) dificulta la divulgació i comprensió de la normativa. Fet particularment punyent a dia d’avui en el cas de tots aquells visitants del PN que hi són de pas per via marítima.

-I des d’una perspectiva formal i operativa **des de IAEDEN-SALVEM L’EMPORDÀ afegim la seva falta d’oportunitat perquè es tracta d’una figura totalment aliena a la tradició de la conservació marina mundial (evitant eufemismes aquestes figures ja tenen un nom consolidat internacionalment com zones d’exclusió total de la pesca, zones de no pesca o *no-take areas*) i aquesta denominació dificultarà la seva identificació, còmput i assimilació a les figures preexistents.**

- Per tant, coincidim en la seva proposta de millora però amb una redacció parcialment modificada:

- **Proposem que les zones on no es pot practicar cap tipus de pesca coincideixin totalment amb la delimitació de les tres RNP feta per la Llei de 1998,**
- **que aquestes zones conservin la nomenclatura de RNP i si es vol que s’identifiquin amb la figura internacionalment acceptada de zones de no pesca (ZNP) o el seu acrònim anglès NTA- No-take areas)**
- **que la figura de Zona de Dinàmica Natural es suprimeixi per estranya i obsoleta.**

0. VELOCITATS DE NAVEGACIÓ (3.5)

En aquest punt les valoracions del sector de la “pesca” submarina coincideixen amb les del sector de la nàutica de forma que la resposta a uns ha de ser aplicable als altres i no les repetirem aquí.

Tanmateix:

- L’argument que la zonificació en 3 zones de diferent velocitat és de complexa interpretació i, per tant, de difícil compliment no sembla consistent, a condició que els límits de les zones de RNP i del PN estiguin convenientment abalisades i recollides en la cartografia digital disponible (softwares nàutics). Tots, com conductors de vehicles que circulen per la xarxa de carreteres estem avesats a respectar modificacions de la velocitat molt més complexes i subtils que les plantejades.
- **No veiem sentit a l’afirmació que “...la zonificació per velocitats proposada pel PRUG provocarà una gentrificació al voltant dels ports de sortida (Roses, Port de la Selva i Cadaqués/Port Lligat)...” Tenint presents les dimensions del Parc de Creus, no creiem seriosa l’afirmació que cap pescador renunciarà a desplaçar-se a la zona on preveu realitzar la jornada de pesca perquè es veu obligat a arribar-hi a menys velocitat.**

PROPOSTES DE L'AUEECAD SOBRE EL PRUG DE L'ÀMBIT MARÍ DEL PARC NATURAL DEL CAP DE CREUS

DATA: 11-11-2022

CONSIDERACIONS QUE FORMULA EN LA FASE DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA L'ASSOCIACIÓ D'USUARIS D'EMBARCACIONS D'ESBARJO DE CADAQUÉS (AUEECAD) A LA PROPOSTA DE PLA RECTOR D'ÚS I GESTIÓ DE L'ÀMBIT MARÍ DEL PARC NATURAL DEL CAP DE CREUS

1. Introducció

La costa del Cap de Creus ha vist passar les diferents civilitzacions que han poblat i han navegat en aquest mar nostre, ja els grecs i els romans ens han deixat múltiples mostres del seu pas en forma de restes arqueològiques que han ajudat a definir la història¹ .

En aquest sentit, cal destacar la importància econòmica del port de Cadaqués a les darreries del segle XIX i principis del XX, en tant que es va convertir en punt d'aturada dels anomenats pailebots, carregats de mercaderies, i que feien recés al municipi.

Avui dia, defensem la presència a Cadaqués i a Portlligat dels anomenats pilons o norais que eren punts d'amarratge d'aquests vaixells. Aquests norais facilitaven que aquestes embarcacions tinguessin diversos punts de subjecció, el que ajudava a la seva seguretat i de retruc a no malmetre el fons marí. No obstant, dubtem que amb la filosofia del PRUG s'haguessin permès aquest tipus de construccions, norais/pilons, ja que haguessin dit que afectaven a la morfologia de la costa, la qual cosa també es podria dir de la riba de Portlligat.

En data 12 de març del 1998, es va aprovar la Llei 4/1998 de protecció del Cap de Creus, per la qual es declara Parc Natural la península del Cap de Creus i el seu entorn marí, essent en l''àmbit marí el parc més gran de Catalunya. Dita llei estableix unes normes de protecció amb l'objectiu de preservar la seva riquesa natural tant singular que per la seva configuració geològica forma "un conjunt únic a nivell mundial, fonamental per a la comprensió de l'evolució geològica dels terrenys més antics de Catalunya"² . Alhora, "des del punt de vista biològic, resulten especialment destacables la diversitat i la riquesa del patrimoni vegetal, conseqüències directes de la seva situació biogeogràfica, la coexistència d'elements mediterranis i extramediterranis i la presència de nombroses espècies rares, algunes endèmiques. La multiplicitat de biòtops té la seva correspondència a nivell faunístic, on cal remarcar l'elevat potencial de recuperació natural que ofereix encara aquest espai. Especialment reconeguts són els seus extraordinaris valors paisatgístics, amb l'excel·lent bellesa dels ambients litorals que contrasta amb la dels paratges interiors, on molt sovint l'acció secular humana ha incidit essencialment en l'harmònica i peculiar configuració del paisatge actual"³ .

En aquest sentit, per poder ordenar i planificar l'espai protegit, l'article 10 de l'esmentada Llei preveu l'aprovació d'un Pla rector d'ús gestió, que ha de "programar les actuacions i

establir les altres determinacions que resultin necessàries per al desenvolupament, mentre estigui vigent, de la gestió del Parc Natural”, la revisió del qual s’ha de fer quadrienalment.

Vegi’s el llibre “la Marina mercant de Cadaqués” de Josep i Gaietà Rahola, el qual és un bon exemple de les gestes marines dels nostres avantpassats.

2 Exposició de motius de la Llei 4/1998, de 12 de març, de Protecció del Cap de Creus.

Exposició de motius de la Llei 4/1998, de 12 de març, de Protecció del Cap de Creus.

Aquest instrument que la disposició sisena de la Llei ordenava que el Govern havia de redactar en el període màxim d’un any no s’ha arribat aprovar mai. Va haver-hi un primer intent l’any 2014, que no va reeixir per l’oposició frontal de tots els sectors implicats, des dels econòmics, socials, els usuaris i les diferents administracions locals. D’aquesta manera, el fet que fa 23 anys que s’hauria d’haver aprovat el PRUG i que encara no s’ha aconseguit ens dóna idea de la dimensió de la complexitat del problema, així com de les moltes afectacions que té en els diferents àmbits i sectors.

Des de l’any 2020, la Generalitat de Catalunya ha tornat a reprendre la tasca d’aprovar i posar en marxa el Pla rector de l’ús i gestió de l’àmbit marí del Parc Natural de Cap de Creus (en endavant, PRUG). Malgrat els seus esforços per consensuar mesures que esdevindran prohibicions i regulacions dins del Parc, i havent-se reunit amb diferents sectors d’activitats econòmiques i socials de la zona, és evident que hi han desequilibris importants territorials i sectorials que es veuen reflectits en la seva proposta inicial que ara mateix està immersa en el seu procés participatiu.

Els usuaris hem anat escoltant amb inquietud algunes d’aquestes mesures, se n’ha parlat, s’han fet reunions, però l’obertura d’un nou procés participatiu per part del Departament d’Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, ha estat el detonant per entendre que els usuaris d’embarcacions d’esbarjo de Cadaqués havíem d’actuar amb una sola veu. Per aquest motiu, s’ha propiciat la creació de l’Associació d’Usuaris d’Embarcacions d’Esbarjo de Cadaqués (en endavant, AUEECAD o Associació) per a que faci la funció d’interlocutor amb l’Administració.

D’aquesta manera, des de l’AUEECAD estem totalment d’acord que cal implementar mesures que ens permetin ordenar i conservar el nostre estimat Mar. Creiem profundament que tant els nostres associats com la immensa majoria del sector nàutic recreatiu que té base a Cadaqués i Portlligat són els primers defensors d’un equilibri mediambiental que ens permeti gaudir de forma respectuosa i tradicional amb la fauna i flora que conviu entre nosaltres en aquest medi tant meravellós com és el Mar de Cap de Creus.

Tanmateix, un dels sectors que esdevé més afectat pel PRUG és el sector de la nàutica recreativa i amb especial afectació a les barques que estan fondejades a la badia de Cadaqués i Portlligat.

Analitzant la proposta final de PRUG, és molt evident que hi han sectors com transport de passatgers, pesca professional o les activitats que desenvolupen els centres d'immersió, que han estat treballats des de fa temps i les regulacions que s'esmenten al PRUG conjuguen perfectament l'activitat amb les normes a aplicar. Però això no passa amb altres sectors i, en concret, amb la nàutica recreativa a motor. També resulta evident que tampoc s'han tingut en compte per la Generalitat a l'hora de redactar la proposta de PRUG les diferents geografies, condicions meteorològiques i característiques importants de les diferents poblacions del Cap de Creus.

D'aquesta manera, convé detallar les condicions específiques de Cadaqués i Portlligat envers el PRUG, que es poden resumir en els següents punts:

- A Cadaqués i Portlligat no existeix port esportiu ni club nàutic que permeti tenir els serveis que presten aquestes infraestructures.
- Malgrat que la badia de Cadaqués es troba fora de la regulació i no es considera Parc Natural, sortint de la badia navegant s'està rodejat pel Parc Natural i el 100% del seu litoral està afectat pel PRUG al igual que el 100% del seu territori que hi és dins del PNCC.
- L'ús que se li donen a les barques fondejades a Cadaqués i Portlligat és entre el 1 de juny al 15 de setembre, ja que coincideix amb el període que l'ajuntament instal·la les boies de fondeig. Aquesta temporalitat només la té el municipi de Cadaqués per la manca d'un port resguardat dels temporals de llevant.
- Cadaqués és un port natural obert i exposat a les inclemències meteorològiques adverses de forts vents i onatges propis de la zona (tramuntana, llevantada o garbinada).

En aquest sentit, les empreses concessionàries dels polígons de boies de fondeig de la badia, fan constar en els contractes signats amb el seu clients la següent clàusula: "(...) amb la signatura del present contracte, el CLIENT manifesta que és conscient i coneixedor que la badia de Cadaqués té una particular situació geogràfica que fa que sigui un port natural obert i exposat a les inclemències meteorològiques adverses de forts vents i onatge propis de la zona (tramuntana, llevantada o garbinada) així com de calmes absolutes i n'assumeix les conseqüències que dites calmes o forts vents o onatge puguin ocasionar al tren de fondeig i/o a l'embarcació directa o indirectament inclús dins el període de vigència del contracte. El client entén i és conscient de que la seva embarcació NO es troba amarrada dins un port i per tant el RISC de fondejar la seva embarcació en una badia oberta exposada a tots els vents i onatge és alt. (...) L'empresa aconsella, portar-la a un port segur en cas de mal temps i contractar una assegurança a tot risc per a l'embarcació."

- Donada la seva pròpia realitat, a Cadaqués la major part de embarcacions són tradicionals de fusta o amb una eslora petita.

- El nombre d'embarcacions passa de les 1.000, unes 850 a les boies de la badia de Cadaqués, unes 160 a les boies de Portlligat i unes 180 varades a les platges i als pantalans.
- El litoral de Cadaqués no compta amb platges de grans o mitjanes extensions que puguin absorbir amants del mar, fet que genera la necessitat d'ús de la barca d'esbarjo

Cadaqués i Portlligat, amb les seves condicions i singularitats, obliguen a repensar certs aspectes que formaran part de les nostres consideracions al PRUG, que han estat fruit de debats interns i d'aportacions de persones externes a l'Associació que ens han ajudat a enriquir els nostres punts de vista i afegir un valor tècnic que el fem constar en els diferents punts del present escrit.

Volem destacar un comentari, que molts estiuejants han confirmat, que ens ha fet arribar un dels nostres associats, un autònom del poble, i que resumeix molt bé el que suposa la navegació d'esbarjo a Cadaqués:

“Cadaqués és un poble aïllat, sense platges grans, només algunes petites cales, la única economia és el turisme, tots depenem directament o indirecta del turisme. Si es limita el fondeig i la gent no pot sortir amb barca deixaran de venir a Cadaqués, es vendran ses cases i marxaran a un altre indret, i llavors de què viurem la gent de Cadaqués? Si no tenim la gent de la segona residència, per poder arreglar i mantenir les seves cases, no tindrem feina. Jo he parlat amb molts clients i tots diuen el mateix, que si no poden sortir en barca a fer el seu picnic es venen ses cases i se'n van, i no ens enganyem, ningú les comprarà, perquè si no es pot anar en mar, a Cadaqués no hi ha res.

Aquest tema és un tema molt seriós, que afecta a tots els Cadaquesencs, tant els que tenen barca com els que no, cal reflexionar, aquí si que estem hipotecant el nostre futur i el dels nostres fills.”

En aquest sentit, des de l'AUEECAD formulem les següents consideracions en el marc del tràmit de participació ciutadana per a l'aprovació del PRUG, que compten amb el recolzament de l'Ajuntament de Cadaqués, després d'haverles-hi exposat en diferents reunions, així com amb l'aval dels 350 associats de l'AUEECAD.

2. Rufió

L'article 16.4 del PRUG en la seva redacció literal disposa el següent: en cas d'amarratge a roca aquest s'ha de fer mitjançant un cap sense objectes metàl·lics o altres materials que puguin malmetre la roca.

Aquesta norma implica l'exclusió de l'ús del ruixó (o rufió, en Cadaquesenc) que, segons el Diccionari de la Gran Enciclopèdia Catalana és una “àncora petita de tres braços o més generalment de quatre i sense cep, emprada en les barques de poca grandària per a fondejar, per a enganxar i treure coses del fons de la mar, etc.”.

A la costa de Cap de Creus, de manera tradicional, el rufió s'ha emprat, agafat a la part emergida de les roques, per evitar el borneig d'una embarcació ancorada a prop de la costa, sobretot en embarcacions petites, fent així més segur el fondeig. L'AUEECAD compta entre els seus associats amb el criteri expert del Sr. Àlex Aguilar, Catedràtic de la Universitat de Barcelona i Professor de Biologia de la Conservació, i el Sr. Javier Romero, Catedràtic d'Ecologia de la Universitat de Barcelona, els quals han aportat la seva experiència per valorar aquesta mesura amb criteris purament objectius i que ambdós qualifiquen de "peril·losa" i que "no respon a cap criteri objectiu de conservació del medi".

D'aquesta manera, cal tenir en compte que quan una embarcació està fondejada amb un únic amarratge queda subjecte al borneig, és a dir, al moviment circular al voltant del punt de fondeig per efecte de la direcció canviant del vent. Aquest moviment pot provocar col·lisions amb la costa o amb embarcacions properes, i pot resultar peril·losa per banyistes que es trobin en les proximitats. La seguretat de l'embarcació i del seu entorn sovint requereix d'un punt d'amarratge secundari que estabilitzi l'embarcació i impedeixi el borneig.

La fesomia de les roques del Cap de Creus, amb pendents suaus que declinen en direcció al mar, fa que amarrar a la roca amb un cap sigui en la gran majoria dels casos impracticable al no haver-hi a la roca punts sortints per a la subjecció. Això ha fet que, per evitar el borneig, entre les embarcacions de la zona sigui habitual l'ús de ruixons que permeten un punt d'amarratge secundari a les roques de la costa.

Els ruixons que tradicionalment s'utilitzen per l'ancoratge secundari són petits estris metàl·lics de tres o quatre uncles i de pes lleuger, generalment uns 400-700 grams (és a dir, el pes d'una llauna o dues de Coca-Cola) que s'utilitzen lligats a un cap de petit calibre doncs la seva funció és simplement estabilitzadora, deixant la responsabilitat primordial del fondeig a l'àncora que es fondeja al mar des de l'altre extrem de l'embarcació. La funció, el pes lleuger i la carència de cadena fan que l'impacte mecànic del rufió sobre la roca sigui insignificant, sinó inexistent. El fet que la normativa prohibeixi el rufió radica aparentment en l'eventualitat que el seu ús pugui malmetre la roca, però aquesta possibilitat no sembla basar-se en fets o estudis concrets. Molt al contrari, l'experiència pròpia i la compartida per diferents usuaris després de dècades d'ús del rufió indiquen que aquest sistema d'ancoratge a terra resulta inofensiu pel medi terrestre.

Per contra, la prohibició dels ruixons comporta que l'embarcació hagi de recórrer al fondeig a mar amb una segona àncora, maniobra que sí comporta un impacte ambiental addicional. La segona àncora, que per raó del seu ús haurà necessàriament de ser d'un cert pes (aproximadament deu vegades el del rufió) i haurà de comptar amb cadena, duplicarà l'impacte de l'amarratge sobre el fons marí, que gran o petit sempre existeix. Des d'un punt de vista de conservació del medi, l'impacte del doble ancoratge al mar és molt superior, en essència duplica, al d'un ancoratge simple combinant àncora i rufió. Això resulta palès quan l'embarcació fondeja sobre posidònia, però també pot ser cert quan ho fa sobre molts altres tipus de fons marins.

L'ús del rufió per evitar el borneig amb un amarratge secundari estabilitzador és també important per tal de reduir l'impacte que causa l'ancoratge primari doncs el desplaçament circular de l'embarcació arrossega la cadena pel fons malmetent la seva estructura i, si hi ha posidònia, arrencant fulles.

L'ús del rufió obliga a un amarratge molt proper a la costa, el que en molts casos fa que l'àncora que es fondeja al mar ho faci sobre pedrís o sorra i no sobre Posidònia, que usualment es troba a una certa distància de la costa.

Atenent a que l'objectiu principal que persegueix la mesura proposada és evitar malmetre les roques en la seva part emergida, cal destacar que no hem trobat cap informe que de manera fefaent i experimental demostrï l'existència d'aquest impacte negatiu. És més, la costa entre Port de la Selva i Roses, sobretot de Cadaqués cap al Nord, ha estat objecte d'amarratges amb rufions des de fa dècades, i no hi ha cap evidència de danys mesurables. A més, cal tenir en compte que la duresa de la roca de Cap de Creus (en la seva major part silícica: pissarres, esquists...), molt superior a la d'altres zones, com ara el Montgrí (de naturalesa calcària), junt amb el fet que els rufions són en general estris lleugers, minimitzen la seva vulnerabilitat.

De la mateixa manera, convé tenir en compte que les embarcacions que utilitzen l'amarratge amb rufió solen buscar un cert apropament a la natura. Es tracta, majoritàriament, d'embarcacions de petita eslora, que cerquen racons tranquils, potser de vegades només per fer un bany o prendre el sol amb un cert aïllament, així com inclús sovint per observar el paisatge emergit o la flora i fauna submarines. En aquest sentit, des de l'AUEECAD considerem que és precís no eliminar o dificultar aquest tipus d'amarratge, i cal potenciar aquest tipus d'usuari, molt més compatible amb els objectius del Parc.

Per tots els motius exposats, l'ús del rufió no només és perfectament compatible amb els objectius de conservació del parc sinó que de fet contribueix a reduir l'impacte de l'ancoratge, a més de contribuir a preservar una pràctica local tradicional.

Així, considerem que la mesura proposada pel PRUG s'ha de modificar de manera que es permeti l'ús d'amarratge a terra mitjançant rufió amb la finalitat de reduir l'impacte ambiental del fondeig i d'assegurar la seguretat de l'embarcació i les persones. En tot cas, si es vol evitar un mal ús d'aquest tipus d'amarratge, el que caldria regular seria la dimensió i estructura de l'equipament d'amarratge, proposant des de l'AUEECAD que es limiti el pes del rufió a 1.000 grams, llevat del tram comprès entre Cala Prona i la Punta dels Farallons, on resta prohibit qualsevol amarratge a terra.

3. Fondeig i eslores

L'article 16.3 del PRUG en la seva redacció literal disposa el següent: a menys de 25 m de profunditat no es permet el fondeig ni l'amarratge de cap embarcació d'eslora total superior a 12 metres.

D'aquesta manera, aplicant aquesta mesura, les embarcacions superiors a 12 metres d'eslora hauran de fondejar amb àncora a una profunditat mínima de 25 metres. És a dir, en termes pràctics, totes les embarcacions de més de 12 metres deixaran de tenir accés al fondeig en les zones del Cap de Creus on poden refugiar-se del vent, el qual, com és sabut, bufa freqüentment amb força.

Ahora, s'ha de tenir en compte que per fondejar a 25 metres de profunditat, en compliment de les normes de seguretat marítima, s'ha de tirar un mínim 75 metres de cadena, ja que és tres vegades la profunditat. Això implica portar uns 100 metres de cadena a la barca, essent gairebé impossible trobar embarcacions de menys de 18 metres que puguin emmagatzemar tal quantitat de cadena, tant per l'espai físic disponible com pel pes que suporta, podent arribar a comprometre's la flotabilitat de dites embarcacions.

Pel que fa a l'impacte de les àncores, volem remarcar que el pes de les mateixes no és el factor determinant de l'impacte mediambiental que generen, sinó que és la forma com les unges de les àncores arriben al fons marí. És a dir, la magnitud del impacte ve determinada majoritàriament per la manera com s'executi el procés de fondeig i no per la mera dimensió de l'embarcació.

En aquest sentit, la següent imatge mostra el pes de l'àncora en funció de l'eslora de l'embarcació.

De la mateixa manera, cal tenir en compte la classificació de les embarcacions d'esbarjo prevista al Conveni Internacional per Prevenir la Contaminació dels Bucs (MARPOL), el qual distingeix entre embarcacions i bucs d'esbarjo en funció de l'eslora i l'arqueig brut. En concret, es consideren:

- Bucs d'esbarjo aquelles embarcacions de més de 25 metres d'eslora i amb un arqueig brut de més de 3.000 tones.
- Embarcacions d'esbarjo aquelles de menys de 25 metres d'eslora i amb un arqueig brut inferior a les 3.000 tones.

Finalment, és precís destacar que les boies de Portlligat permeten l'amarratge d'embarcacions fins a 16 metres i que a la badia de Cadaqués no hi cap embarcació de resident que superi els 17 metres, encara que les dels passants arribin als 24 metres. En aquest sentit, atenent a que el 100% d'aigües navegables a l'entorn de Cadaqués formen part del Parc Natural del Cap de Creus, aquestes embarcacions de fins a 17 metres han de poder fondejar en zones on es puguin refugiar de les fortes ventades que es donen a la zona, per la qual cosa ha de ser a menys de 25 metres de profunditat.

Per tot l'exposat, tenint en compte la distinció que fa la normativa MARPOL, els metres de cadena que solen portar les embarcacions i els necessaris per fondejar de forma segura, així com la tipologia i la mida de les boies de Portlligat, des de l'AUEECAD

considerem que s'hauria d'augmentar el límit per fondejar a 25 metres de profunditat o més a embarcacions de 18 metres d'eslora, tal i com plantejava inicialment el PRUG.

4. Pernoctació

La Secció 9a del PRUG regula la pernoctació al Parc Natural del Cap de Creus i, en concret, a l'article 40.1 s'estableix que la pernoctació a bord d'una embarcació únicament es permet d'acord amb el que estableix l'article 15.

En aquest sentit, l'article 15.4 del PRUG disposa que entre la posta i la sortida del sol només es permet la navegació dins les Reserves Naturals Parcials estrictament per travessar-les en el desplaçament d'un punt a un altre del parc.

Així mateix, l'article 16.5 del PRUG regula el següent:

El fondeig i l'amarratge de les embarcacions d'esbarjo s'ha d'efectuar entre la sortida i la posta de sol. Durant la nit només es permet l'amarratge a boia en un camp de boies autoritzat en:

- a) Boies de fondeig de temporada, d'acord amb el que estableixen els plans d'usos i serveis de temporada de competència municipal.
- b) Boies d'ús temporal, en les quals només es permet l'amarratge fins a un màxim de dues nits.

Per valorar aquesta mesura, cal fer-ho des de dues vessants: l'impacte en el medi i la seguretat marítima.

4.1. Impacte de la pernoctació en el medi

En primer lloc, cal destacar que el nombre d'embarcacions que pernocta a les cales del Cap de Creus no sobrepassa el 10% de les que hi ha durant el dia.

Aquesta dada s'extreu de l'informe tècnic de data 30 de setembre de 2022 que ha confeccionat la Universitat de Girona titulat "Anàlisi de l'afluència i mobilitat de la nàutica recreativa en l'àmbit costaner de Cap de Creus: Tavallera i Guillola-Es Jonquet"⁴.

En l'esmentat informe, es posa de relleu que a la zona de la Mar d'Amunt del Cap de Creus 5 "l'oscil·lació de les pernoctacions van des de les 30 embarcacions, amb el pic màxim que es produeix la nit del 27 al 28 d'agost, fins a les 20 embarcacions, amb el mínim que es produeix la nit del 15 al 16 d'agost". De la mateixa manera, i a mode d'exemple, el divendres 8 de juliol de 2022, en plena temporada d'estiu, només dues barques van passar la nit a la badia de Guillola, en la qual es preveu instal·lar un camp de boies pilot.

En aquest sentit, l'impacte que es pot generar durant la nit sobre les praderies de fanerògames marines del parc és molt reduït. El moviment de les embarcacions, anomenat borneig, és exactament el mateix que durant el dia però tal i com s'ha indicat el número d'embarcacions és molt baix.

Només si canviés el vent i en el pitjor dels casos la cadena s'arrossegaria pel fons, i en cas d'estar sobre una praderia si es podrien arribar a malmetre algunes fulles, però, llevat de vaixells grans – que han de fondejar fora de la praderia –, difícilment causarien mortalitat.

A més, cal tenir en compte que, en general, el fondeig de la gent que passa la nit, per una qüestió òbvia de seguretat, és de molta més qualitat que el dels passen el dia o el matí. D'aquesta manera, la pressió que s'exerceix durant la nit és pràcticament insignificant en comparació a la que s'exerceix durant el dia – que sí que està permès – i eliminar-la no comportarà cap millora significativa.

En aquesta línia conclou l'informe tècnic realitzat per la Universitat de Girona:

“Tanmateix, en l'anàlisi de les pernотacions a la Mar d'Amunt s'ha comprovat com, excepte la nit del 12 al 13 d'agost, Tavallera no era la cala d'aquest sector on hi havia més embarcacions pernотant. El PRUG preveu que només es pugui pernотar en cales on hagi camps de boies: Tavallera a la Mar d'Amunt, Es Jonquet a Cadaqués i la Rostella a Roses. Tanmateix, tot i que estar amarrat a una boia dona seguretat, això no garanteix la confortabilitat. Durant el treball de camp s'ha comprovat que, a la Mar d'Amunt, la cala més valorada per la seva confortabilitat és la Culip, la qual seria la més idònia per fer aquesta funció. Alhora, actualment la pressió de les pernотacions és baixa, fet pel qual si es manté aquesta afluència nocturna és innecessari limitar-les només en les cales amb camps de boies.”

Alhora, tant per l'impacte lumínic com per l'impacte sonor no tenim cap informe que ens indiqui que per la nit és tant alt que justifiqui la seva prohibició. Cal tenir en compte que la majoria de barques fondejades han d'estalviar energia i només deixen la llum de fondeig per un tema de seguretat, per la qual cosa l'impacte lumínic és gairebé inapreciable. Pel que fa a l'impacte sonor, en algunes ocasions puntuals, hi pot haver alguna festa amb un soroll excessiu que des de l'AUEECAD considerem que estaria bé poder controlar. Per això, sol·licitem que s'inclogui en el PRUG un mecanisme a través del qual les embarcacions afectades puguin dirigir-se a alguna persona representativa del Parc per presentar la corresponent queixa i que es pugui actuar en conseqüència.

No obstant, la problemàtica exposada al paràgraf anterior és molt inusual, tal i com mostra la següent gràfica extreta de l'informe tècnic de la Universitat de Girona, en la qual queda palès que l'activitat de festa és inferior a l'1% a les dues cales estudiades, Tavallera i Guillola-Es Jonquet, per la qual cosa podem concloure que durant la nit és insignificant.

4.2. Seguretat marítima

Per tal de valorar aquest punt, hem sol·licitat un informe tècnic-jurídic relatiu a la seguretat marítima en el marc de la proposta de PRUG al Sr. Rafael Lobeto Lobo, Capità de la Marina Mercant, Ex Director General de la Marina Mercant, Primer president de l'entitat Salvamento y Seguridad Marítima (SASEMAR) i Secretari general de la Fundació Phillippe Cousteau. Adjuntem dit informe al present escrit com a Annex I.

De nou, per valorar la mesura proposada en termes de seguretat marítima hem de tenir en compte les condicions meteorològiques especials del Cap de Creus, que es caracteritza per ser una zona on predominen vents forts de component Nord (Tramuntana i Mestral) i Sud-oest (Garbí).

Aquests forts vents tenen un impacte directe tant en l'altura com en la direcció de les onades. En aquest sentit, l'informe emès pel Sr. Lobeto incorpora un seguit de gràfics, que es reproduïxen a continuació, que mostren l'altura i la direcció mitja de les onades durant l'estiu de 2022, així com la direcció i intensitat del vent en el mateix període d'anàlisi, veient-se clarament la interrelació entre aquests dos factors.

Registre de l'altura de les onades a l'est del Parc Natural del Cap de Creus en el període comprès entre el 15 de juny i el 15 de setembre de 2022

Registre de la direcció de les onades amb indicació de l'altura de les mateixes a l'est del Parc Natural del Cap de Creus durant l'estiu de 2022

Registre de la direcció i intensitat del vent a l'est del Parc Natural del Cap de Creus durant l'estiu de 2022

De l'anàlisi dels gràfics reproduïts, es desprèn que la zona del Cap de Creus, durant l'estiu del present any 2022, es van registrar en nombroses ocasions onades d'altures superiors a 1,75 – 2 metres, essent predominant l'onatge en direcció Nord a causa dels vents de la intensa Tramuntana.

D'aquesta manera, les condicions meteorològiques particulars de la zona del Cap de Creus, amb vents forts que implicant de forma directa la creació d'onades considerables, obliga freqüentment a les embarcacions d'esbarjo a buscar refugi fins que amaina, per la qual cosa el Sr. Lobeto en el seu informe conclou que "les embarcacions d'esbarjo haurien de poder buscar refugi en les nombroses cales, que, per la seva orografia i orientació geogràfica, són el refugi ideal per aquest tipus de vents provinents del Nord", essent la mesura de prohibir la pernoctació a les aigües del Parc una mesura que "afecta a la Seguretat Marítima i, per tant, a la supervivència de les persones".

Per tot l'exposat, tant en el punt 4.1 com 4.2, des de l'AUEECAD considerem que s'hauria de permetre pernoctar lliurement a les aigües del Parc Natural, amb el límit de 3 nits seguides, per tal d'evitar greuges comparatius amb la resta d'usuaris del Parc.

5. Camps de boies i zones de no fondeig

L'article 16.1 del PRUG disposa que es permet el fondeig lliure, excepte a l'interior dels camps de boies establerts i en les zones de no fondeig, específicament delimitades i senyalitzades. Concretament, el PRUG estableix com a zona de no fondeig les cales Murtra, Jugadora i Galladera, mentre que preveu la instal·lació de camps de boies a les cales Taballera, Rostella i Guillola.

La instal·lació d'aquests camps de boies i la delimitació de zones de no fondeig formen part d'un pla pilot per a l'estudi de l'efecte del fondeig a les praderies de posidònia durant els 4 anys previstos de duració del PRUG.

No obstant, les praderies de posidònia situades al Cap de Creus estan en bon estat, de conformitat amb l'informe públic de la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Rural del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat de Catalunya de l'any 2020.

D'aquesta manera, la següent taula extreta de l'esmentat informe mostra els resultats del seguiment de les praderies de posidònia i de les poblacions de nacres:

Tal com es pot veure les praderies del Cap de Creus es troben en una situació global d'estabilitat. Majoritàriament, el seu estat és bo, llevat de tres casos on considerem l'estat moderat (Guillola, Portlligat i Pelosa).

Combinant diversos criteris, es conclou que la major part de les praderies visitades a cap de Creus estan en bon estat, fins i tot en alguns casos en molt bon estat si només ens fixem en els descriptors quantitius.

Només l'estat de les praderies de Guillola, Portlligat i Pelosa es considera moderat. Després de quatre campanyes de seguiment entre 2014 i 2020, es considera que aquest fet ha de respondre a causes locals, donat que aquestes tres cales pateixen pressions molt diferents. Les tres cales són molt freqüentades, però a la cala Guillola es fondeja freqüentment amb àncora, mentre que a la cala Pelosa es fa amb cadenes i morts de ciment al camp de boies i el model a Portlligat és el de camp de boies amb fondeig ecològic.

Per tant, és possible que aquesta desviació del bon estat respongui a causes històriques i no pas a pressions actuals. Si bé els valors de densitat de les praderies de cap de Creus estan en general per sota dels nivells òptims, no sembla que estiguin patint un procés de degradació i regressió generalitzades, ja que els valors dels descriptors es mantenen, en el seu conjunt, raonablement constants. Només la subestació superficial de Taballera mostra una davallada significativa de densitat, i la profunda, també de Taballera, de cobertura, però aquesta davallada només s'ha observat el 2020, mantenint-se els límits profunds en una situació global d'estabilitat.

Ahora, cal tenir en compte que a Cadaqués hi ha més de 1.000 embarcacions, unes 850 a les boies de la badia de Cadaqués, unes 160 a les boies de Portlligat i unes 180 varades

a les platges i als pantalans, essent un 70% del total de menys de 7 metres d'eslora, i dins d'aquest percentatge, el 60% són barques tradicionals.

La configuració de la costa fa que la majoria d'embarcacions vagin cap al nord i que es quedin a la mar d'avall. En aquest sentit, donades les reduïdes dimensions i la tipologia tradicional de la majoria d'embarcacions de Cadaqués i Portlligat, la mar d'avall, en tant que és la més propera, és la zona natural de fondeig de la gran majoria d'embarcacions de Cadaqués i Portlligat, sobretot la cala Guillola, quan bufa la tramuntana i Jonquet quan bufa garbí, el qual és molt habitual en època estival, sobretot per la tarda, i provoca onades considerables que dificulten la navegabilitat de moltes embarcacions⁶.

D'aquesta manera, tenir un camp de boies a la zona de Guillola-Es Jonquet suposa reduir molt la capacitat de fondeig i, per consegüent, la seguretat de les embarcacions.

Així mateix, amb la implantació d'un sistema de fondeig a través de boies amb prereserva, resulta evident que les embarcacions de Cadaqués patiran una discriminació per la desproporció del nombre d'embarcacions que potencialment poden reservar boia.

El gràfic que a continuació es reproduïx recull el percentatge d'embarcacions potencials per població agafant de base el nombre d'amarraments existents a la zona del Cap de Creus, en el qual queda palès que Cadaqués és el que té un percentatge menor. No obstant, dit gràfic no mostra les embarcacions que provenen de França, en tant que no disposem de dades globals de les mateixes. Tanmateix, l'informe tècnic realitzat per la Universitat de Girona ⁷ ha constatat que el 42% de les embarcacions que fondegen a la cala Guillola - Es Jonquet són d'origen francès, per la qual cosa encara s'agreujaria més la desproporció respecte a les embarcacions de Cadaqués, podent arribar a considerar-se fins i tot discriminatori.

Vegi's la rosa d'onatge reproduïda a l'apartat 4.2 del present escrit que registra la direcció i altura de les onades durant l'estiu de 2022.

Per tot l'exposat, des de l'AUEECAD considerem que no hi ha cap justificació per la instal·lació dels camps de boies pilot que preveu el PRUG. En aquest sentit, Portlligat, que es troba dins les aigües del Parc, és de facto un camp de boies ecològiques des de fa 18 anys i els resultats dels estudis ja són prou concloents com per no haver de fer proves addicionals.

Alhora, tenint en compte que un dels objectius principals del PRUG és controlar el número d'embarcacions que accedeixen al Parc, des de l'AUEECAD proposem que es desenvolupi un aplicatiu online (per exemple una aplicació o web mòbil) perquè totes les embarcacions que hi vulguin accedir es registrin, indicant totes les dades que es considerin necessàries. Pel que fa a les embarcacions de Cadaqués el mateix ajuntament i les empreses concessionàries de les boies podrien facilitar tota aquesta informació al Parc. Amb la informació recopilada, es podran realitzar estudis d'afluència més complets que l'aportat, de dies d'estada, d'estacionalitat, de dies de saturació, per eslores, per llocs de procedència, etc., per tal de poder prendre les decisions que es

creguin més oportunes amb la major informació disponible. Finalment, sol·licitem que s'utilitzi l'aplicatiu esmentat per facilitar l'accés als usuaris a informació referent a la normativa que regeix al Parc.

6. Regulació velocitat màximes permeses de navegació

L'article 15.5 8 del PRUG disposa que la velocitat màxima de navegació de qualsevol embarcació, tant a motor com a vela, a les aigües del Parc és de 10 nusos. Alhora, a menys de 300 metres de la costa i a les Reserves Naturals Parcials, la velocitat màxima és de 5 nusos, sens perjudici d'altra normativa més restrictiva. Aquestes limitacions de velocitat no són d'aplicació en cas de força major.

Des de l'AUEECAD estem d'acord en eliminar la velocitat lliure en aigües del Parc excepte en casos de força major. Tanmateix, observem que la mesura proposada pel PRUG, tal i com està configurada, presenta problemàtiques que contravenen l'esperit perseguit per la norma, convertint-la en contraproductiu i que posem de relleu en el present apartat.

6.1. Efecte mediambiental del límit de velocitat

Els motius ambientals, exposats a la Memòria d'Impacte del PRUG, que s'utilitzen per justificar la mesura proposada són la contaminació acústica i els contaminants atmosfèrics.

D'aquesta manera, en primer lloc, convé destacar que el consum de combustible d'una embarcació està directament relacionat amb la fricció amb l'aigua, que augmenta de forma quadràtica amb la velocitat. Per aquest motiu, les embarcacions de quilla en forma de "v profunda" i/o de "fons pla" tenen la capacitat de planejar, és a dir, de reduir dinàmicament la superfície de fricció amb l'aigua al navegar i, consegüentment, reduir el consum de combustible tot i anar a més velocitat. De fet, en algunes embarcacions de poc pes, un cop assolida la posició de planeig, es recomana reduir la velocitat sense deixar de planejar, per disminuir encara més el consum.

En aquest sentit, és precís tenir en compte el concepte de "velocitat de creuer econòmica", que és aquella en que el consum de combustible de l'embarcació és menor per milla nàutica recorreguda i és específica per cada tipus d'embarcació.

Precisament, Salvament Marítim recomana aquesta velocitat per tal d'assolir una navegació eficient: "La velocidad económica o de crucero suele estar, en muchos casos, alrededor de los 3/4 de la potencia. Tú sabes apreciar mejor que nadie cuando el motor va desahogado a una velocidad aceptable. Haz una estimación de los CV que exigés al motor en estas condiciones. La limpieza del casco y mantenimiento del motor son importantes. El trimado de la embarcación. En especial si es de planeo, influye considerablemente en el consumo. Favoreciendo el planeo reducirás el consumo."9

Malauradament, el fet limitar la velocitat màxima a 10 nusos és incompatible amb el planeig del 40% de les embarcacions que es troben a Cadaqués i Portlligat, per la qual cosa es donaria la paradoxa que un gran nombre d'embarcacions estarien emetent més contaminants atmosfèrics i contaminant acústicament durant més temps pel fet de navegar dins del Parc per sota de les velocitats de planeig.

Així mateix, els temps de navegació augmentarien en haver de travessar les Reserves Naturals Parcials (en endavant, RNP) a una velocitat màxima de 5 nusos, la qual cosa provocaria una concentració d'embarcacions a prop dels ports o punts de sortida, augmentant la pressió ambiental en aquests indrets.

D'aquesta manera, tot i que la velocitat de planeig és específica per cada embarcació, en embarcacions petites es situa entre 15 i 20 nusos. En aquest sentit, altres Parcs del Mediterrani, com per exemple el de l'Arxipèlag de la Maddalena, situat al Nord-Est de Sardenya, tenen una normativa més adequada al planeig de les embarcacions lleugeres, establint la velocitat màxima en 15 nusos entre la franja de 300 metres de la costa i el límit de les aigües del Parc, així com de 7 nusos a fins als 300 metres de la costa.¹⁰

6.2. Complexitat de la divulgació de la norma

A part de la redacció de l'article 15.5 exposat anteriorment, la llei restringeix la velocitat màxima permesa a menys de 50 metres de la costa a 3 nusos, quedant la regulació de la velocitat en el Parc definida per 3 franges marcades en el següent mapa:

Es facilita l'enllaç de a regulació de la velocitat al Parc Nacional de l'Arxipèlag de la Maddalena:

https://www.nauticassistance.com/Cms_Data/Contents/nautica_en/Folders/Documents/~contents/K2Z2 R4GNFXFN69UU/Zoning-Map-La-Maddalena-Park-2020-EN.pdf

Havent analitzat la normativa d'altres parcs naturals situats al Mediterrani amb l'objectiu d'harmonitzar els diferents criteris i facilitar així el compliment de les diferents normatives per part de tots els usuaris del Parc, tant nacionals com internacionals, des de l'AUEECAD ens hem adonat que, per exemple, el Parc Nacional de l'Arxipèlag de la Maddalena, que compta amb un àmbit marí d'unes 15.000 hectàrees, té una regulació menys complexa i de més fàcil interpretació que la que s'està plantejant pel Parc Natural del Cap de Creus, cinc vegades més petit, amb unes 3.000 hectàrees, ja que té només dues franges de velocitats en funció de la distància amb la costa en tota la superfície del parc, exceptuant les zones de Reserves Integrals on, com en el cas del Cap de Creus, també s'hi prohibeix la navegació.

6.3. Greuge comparatiu de les embarcacions amb base al terme de Cadaqués a l'hora d'emplenar el dipòsit de combustible

Com ja s'ha indicat en l'apartat primer del present escrit, Cadaqués no té port i, conseqüentment, tampoc benzineria per subministrar combustible a les embarcacions de la badia ni de Portlligat. Aquesta particularitat fa que les embarcacions que no poden

emplenar el dipòsit amb bidons portats de terra, hagin d'acudir a les benzineres dels ports propers de Port de la Selva o Roses, ja sigui tant per seguretat mediambiental com per practicitat.

D'aquesta manera, en cas que s'apliquessin els límits de velocitat proposats pel PRUG, per un usuari que tingui la seva embarcació a Cadaqués o Portlligat, anar a posar benzina als ports veïns suposarà una travessa que, en alguns casos, pot arribar a triplicar en temps si passen per dins del Parc Natural a 10 nusos o les RNP a 5 nusos. En conseqüència, s'estaria triplicant també la duració de la contaminació acústica durant el trajecte. Tanmateix, si els usuaris decideixen anar per fora de les aigües del Parc, augmentaran les distàncies recorregudes i així els consums, en detriment del medi ambient i de l'economia dels usuaris amb embarcacions amb base a Cadaqués o Portlligat.

6.4. Convivència entre les diferents tipologies d'embarcacions a les aigües del Parc

Les marors o esteles provocades per les embarcacions provoquen a dia d'avui situacions de perill en els caiacs que freqüenten el Parc. Les marors depenen en gran mesura del binomi desplaçament i velocitat. Una embarcació amb gran desplaçament, ja sigui de passatgers o d'esbarjo, a velocitat reduïda, pot provocar més marors que una embarcació petita a més velocitat. Per tant, des de l'AUEECAD considerem convenient tenir en compte aquest factor en la normativa del PRUG.

Per tot l'exposat i amb l'objectiu des de l'AUEECAD de contribuir als objectius ambientals, tant atmosfèrics com acústics, que persegueix la Memòria d'Impacte del PRUG, proposem regular la velocitat de la següent manera:

- A menys de 50 metres de la costa, establir el límit en 3 nusos.
- A menys de 300 metres de la costa, establir el límit en 5 nusos.
- A més de 300 metres de la costa, independentment de la zona (PN o RNP), establir el límit en 15 nusos, per assegurar el doble objectiu de facilitar la divulgació i de fer complir la norma, així com reduir la contaminació acústica en aquelles embarcacions amb capacitat de planeig.

Alhora, des de l'AUEECAD considerem necessari incorporar una recomanació de navegar a velocitats que no produeixin onades que puguin ocasionar danys a tercers o situacions de perill, així com navegar a una distància prudencial d'altres embarcacions que vagin a menys velocitat o de caiacs, pàdel surf o similars, de manera que es garanteixi el gaudi de tots els usuaris del Parc en termes de seguretat.

7. Pesca recreativa

7.1. Zones prohibides

L'article 28.3 del PRUG prohibeix tota activitat pesquera a la Zona de dinàmica natural.

L'article 14.4 del PRUG elimina la pesca submarina en les Àrees de foment d'educació ambiental on únicament es permet la modalitat captura i solta.

La Llei 4/1998, de 12 de març, de creació del Parc Natural Cap de Creus determina que el PRUG s'ha de formular congruentment amb les disposicions que contenen els diversos articles de la llei. Aquesta llei determina una zonificació a l'àmbit marí amb tres tipus de zones amb un grau creixent de protecció: Parc Natural (PN), Reserva Natural Parcial (RNP) i Reserva Integral (RI).

En aquesta línia, el punt 1.2.16 de la Memòria d'Impacte del PRUG incideix en la "Necessitat de consolidar les Reserves Naturals Parcials com a llocs d'excel·lència dins l'espai protegit" i que la principal mesura per assolir aquest objectiu és la creació de les "Zones de Dinàmica Natural" (en endavant, ZDN) en les que bàsicament no s'autoritza l'extracció de recursos naturals.

Al respecte, des de l'AUEECAD compartim la idea subjacent de zones de no extracció de recursos per millorar l'efecte reserva i així afavorir els espais propers, però la necessària congruència del PRUG no s'assoleix amb l'actual delimitació de les ZDN, doncs aquesta figura suposa una nova zonificació que supera els límits establerts a la pròpia Llei 4/1998, ja que les ZDN proposades superen els límits de les RNP i afecten a zones de Parc Natural. D'altra banda, la justificació de la creació de ZDN per consolidar les RNP com a llocs d'excel·lència decau en sortir d'aquestes zones.

Ahora, tenint en compte que el punt 1.2.15 de la Memòria d'Impacte del PRUG, certifica que el "Desconeixement i desinformació de l'espai protegit i de les normatives" és un problema evident i real que afecta a un elevat percentatge de turistes i visitants, des de l'AUEECAD considerem que afegir una ZDN, amb la seva pròpia normativa, però solapada a les altres tres zones ja existents (Parc Natural, RNP i Reserva Integral), dificulta la divulgació i comprensió de la normativa per a tots els usuaris del Parc.

No menys rellevant és el fet que limitar les zones on es pot practicar l'activitat de pesca recreativa comporta l'inevitable desplaçament dels practicants d'aquesta disciplina, augmentant la pressió sobre el medi en les zones en les que sí que està permès. En aquest sentit, des de l'AUEECAD estem a favor de continuar compatibilitzant com fins ara la pesca recreativa i el submarinisme al voltant de les boies posades a tal efecte.

Finalment, cal destacar que la pesca recreativa en modalitat submarina, ja es troba des de 1998, any en que es va aprovar la creació del Parc Natural del Cap de Creus, restringida a un 22% del total de superfície de l'àrea marítima del Parc (674 hectàrees de les 3015 hectàrees totals); tant per les batimetries de zero a -30 metres fins on poden arribar a pescar uns pocs atletes, com per la normativa del Parc que la va excloure de les RNP i la RI.

D'aquesta manera, considerem que la introducció de mesures dels bag limits, l'obligació de tallar el lòbul, l'augment de les talles mínimes, el permís de pescador recreatiu del Parc, la declaració de captures, la introducció de vedes en període de reproducció, la rebaixa a la meitat dels kilograms de peix que es poden endur a casa per autoconsum, així com la resta de limitacions que incorpora el PRUG, ja disminueixen de forma significativa la pressió que aquesta i d'altres modalitats de pesca recreativa exerceixen en el Cap de Creus. Per tant, no procedeix una nova reducció de l'àrea on es pot practicar la pesca submarina, ni de forma explícita en les ZDN ni de forma implícita amb la incorporació d'unes noves Àrees de foment d'educació ambiental on només es permet la captura i solta.

Per tot l'exposat, des de l'AUEECAD proposem que les ZDN afectin única i exclusivament a les zones d'intersecció amb les RNP i, en cap cas, a les zones de PN. Tanmateix, la pesca recreativa, amb les limitacions que estableixi el PRUG, ha de continuar permesa en tota l'àrea PN, incloent els radis d'acció de les boies de busseig. Congruentment amb l'exposat, proposem també que la pesca recreativa submarina, que des de 1998 disposa tant sols d'un 22% de territori marí on es pot practicar, no perdi més àrea mitjançant la creació d'àrees exclusives de captura i solta.

7.2. Bag limits

L'article 28.4 del PRUG disposa que es poden capturar totes les espècies d'interès pesquer excepte les que s'enumeren a l'annex 6, donada la seva major vulnerabilitat, regulació i/o protecció per la normativa i els convenis internacionals. En aquesta línia, l'annex 6 del PRUG estableix els anomenats bag limits.

En aquest sentit, convé destacar que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat de Catalunya va aprovar l'Ordre ACC/157/2022, de 27 de juny, per la qual s'estableixen determinades mesures de gestió de la pesca professional i recreativa en l'àmbit marí del Parc Natural de Cap de Creus i en la badia de Cadaqués.

Les mesures de gestió de la pesca recreativa van ser incloses a iniciativa de les organitzacions Associació Catalana per a una Pesca Responsable (ACPR), Federació Catalana d'Activitats Subaquàtiques (FECIDAS) i International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA), com a representants de la pesca marítima recreativa en les modalitats d'embarcació i submarina. Aquesta iniciativa es va prendre amb l'interès genuí d'aquestes organitzacions de millorar la gestió de l'activitat de pesca al Cap de Creus, i va significar una retallada molt considerable de les possibilitats de captures dels pescadors recreatius.

Mitjançant aquesta ordre, es va aplicar, per primer cop a Catalunya, el concepte de bag limit de certes espècies, es van redefinir a l'alça les talles mínimes legals per a la pesca recreativa d'aquestes mateixes espècies per alinear-les amb les talles de primera maduresa sexual, i es van fixar vedes per algunes espècies, així com es va disminuir la captura màxima de 10 a 5 kg/llicència i dia.

Des de la seva implementació, els pescadors recreatius de la zona del Cap de Creus s'han estat habituant a la nova normativa, amb unes limitacions molt superiors a les vigents fins a la data.

Des de l'AUEECAD considerem que l'efecte de la implementació de l'Ordre ACC/157/2022 serà positiu, tant pel recurs, sense cap mena de dubte, com a nivell socioeconòmic, mantenint l'activitat tot i la reducció de captures. No obstant, cal un temps per consolidar les mesures i poder observar-ne els efectes. La voluntat de gestió adaptativa del PRUG significa precisament això, prendre mesures que s'adaptin a les necessitats i observar l'efecte de les mateixes i rectificar-les si cal.

Un canvi per la gestió de la pesca recreativa de la magnitud de l'Ordre ACC/157/2022, no es pot endurir encara més i menys sense haver donat temps a veure'n l'efecte sobre el recurs i sobre l'activitat pròpia de la pesca recreativa.

Les eines per una correcta gestió ja hi són, les ha establert l'Ordre ACC/157/2022, i ara per ara comptem amb l'aprovació de gran part del col·lectiu afectat, de manera que la gestió adaptativa ens ha de permetre corregir i millorar.

En aquest sentit, l'aplicació del quadre de bag limits proposat per l'actual redactat del PRUG trenca de forma dràstica amb aquesta idea de gestió adaptativa alhora que desmotiva a un col·lectiu que pot aportar, i aporta, molts aspectes positius al propi Parc.

Així mateix, cal destacar que el Pla Especial de l'any 2006 estableix en el seu article 23.2, apartat C, que el PRUG ha de determinar, en relació amb l'activitat pesquera professional i amb la pesca esportiva, l'esforç de pesca simultània a les reserves naturals parcials i a la resta de l'àmbit del parc. Tanmateix, la proposta de PRUG estableix mesures que fomenten el desequilibri ecològic, com per exemple la prohibició de captura de determinades espècies en modalitat de pesca recreativa (bag limit zero), però que, per contra, no es troben afectades per cap limitació en nombre de captures en el cas de la pesca professional.

Per tot l'esmentat anteriorment, des de l'AUEECAD proposem perllongar els bag limits de l'Ordre ACC/157/2022, afegint un límit anual per les espècies que es consideri adients, així com coordinar dita mesura amb la implantació del Carnet del Pescadors del Parc i la conseqüent declaració de captures, la qual cosa aportarà un conjunt d'informació de l'activitat sobre la que suportar coherentment la gestió adaptativa.

8. Submarinisme recreatiu

8.1. Busseig

Per tal de valorar les disposicions del PRUG relacionades amb el busseig, l'AUEECAD compte amb el criteri expert el Sr. Javier Romero, Catedràtic d'Ecologia de la Universitat de Barcelona.

Pel que fa als articles 18.3 i 18.4 del PRUG, relatius a l'obligatorietat de guia submarí i l'establiment una ràtio del número màxim de bussejadors per guia, així com les informacions que aquest ha de donar abans de cada immersió, des de l'AUEECAD considerem que són disposicions clarament pensades per immersions de club o centre de busseig, però que, com no s'especifica, afecta també a bussejadors privats, és a dir, els que fan immersió pel seu compte, sense acudir a un centre de busseig i amb les seves pròpies embarcacions o des de terra. En aquest sentit, en el cas de bussejadors privats, trobem que es tracta d'una exigència excessiva, sempre i quan aquest disposi de les corresponents titulacions, i suggerim aplicar aquesta mesura només a bussejadors de club o de centre de busseig. En qualsevol cas, sol·licitem que es faci la distinció de manera explícita per no generar confusions.

De la mateixa manera, dels articles 18.6 i 18.9 del PRUG es desprèn que els bussejadors privats només poden fer immersió amarrant-se a les mateixes boies utilitzades pels centres o clubs de busseig.

Al respecte, en primer lloc, entenem que aquesta mesura pot comportar una important conflictivitat entre bussejadors privats i clubs o centres de busseig, competint per l'espai disponible, essent una competència del tot desigual, en la qual els bussejadors privats seran els que surtin perdent, tal i com ha passat a les illes Medes.

En segon lloc, la densitat de bussejadors privats està molt lluny de les capacitats de càrrega dels fons marins del Parc, de manera que no es guanya res concentrant aquesta pressió a les boies del busseig – millor dit, afegint aquesta pressió a la que ja existiria si fos només pels clubs o centres de busseig – en comptes de permetre una pressió baixa i difusa, més respectuosa amb l'ecosistema submarí i a més molt controlable i gestionable, si s'escau, amb les mesures proposades als articles 18.7 i 18.8 del PRUG, tenint en compte la ínfima fracció que suposen les immersions privades que es fan anualment a les aigües del Parc respecte del total.

En aquest sentit, cal remarcar que el Consell de Protecció de la Natura ja es va pronunciar en aquest sentit en el seu informe a l'esborrany de PRUG de 2014.

En definitiva, des de l'AUEECAD considerem que s'ha de permetre als bussejadors privats fer immersions sense les restriccions imposades pels articles 18.6 i 18.9, aprofitant les mesures previstes en els apartats 18.7 i 18.8 per controlar el seu possible impacte.

8.2. Snorkel

L'article 21 del PRUG, relatiu al busseig lleuger amb ulleres i tub, disposa que l'annex 4 pot regular l'obligatorietat de guia submarí i l'establiment d'una ràtio del número màxim de bussejadors sense escafandre autònom per guia submarí, així com limitar el nombre màxim d'immersions sense escafandre autònom anuals, diàries o simultànies.

De nou, no es fa distinció entre usuaris particulars i usuaris que realitzen l'activitat per grups portats per empreses, centres de divulgació o altres. Des de l'AUEECAD entenem que la intenció del PRUG és que aquesta mesura només s'apliqui a aquells usuaris no particulars, de manera que, en cas que la redacció final del PRUG incorporés un annex en aquesta línia, caldria deixar clara dita distinció per evitar possibles confusions.

9. Motos nàutiques

L'article 33 del PRUG estableix la possibilitat de que l'annex 8 reguli la tipologia d'embarcacions no permeses. En aquest sentit, l'annex 8 no permet la navegació dins del parc de les motos nàutiques.

Al respecte, des de l'AUEECAD estem d'acord amb la prohibició d'aquesta tipologia d'embarcacions, amb excepció dels casos de salvament marítim i minusvalia física.

10. Accessibilitat

L'article 15.2 del PRUG disposa que la sortida i l'entrada a l'àmbit marí del parc només es pot fer a peu, per una cala o per mar obert mitjançant embarcació. En qualsevol cas, no s'hi pot accedir per les zones de roques i penya-segats.

Al respecte, cal tenir en compte que les embarcacions sense motor, tals com caiacs, per exemple, en cas de travessia llarga, per motius purs de seguretat marítima han de poder-se refugiar del vent i del mal temps en alguna roca, si no troben una platja on poder-ho fer, sobretot tenint en compte la meteorologia canviant pròpia de la zona del Cap de Creus.

Alhora, l'article 16.4 del PRUG que estableix que en cas d'amarratge a roca, aquest s'ha de fer mitjançant un cap sense objectes metàl·lics o altres materials que puguin malmetre la roca. Tanmateix, cal tenir en compte que un cap no es pot utilitzar sense enfilarse a la roca per lligar-lo.

Així mateix, a les Reserves Integrals terrestres ja està prohibit trepitjar les roques i sortir-se dels camins establerts degudament senyalitzats. Per aquest motiu, des de l'AUEECAD proposem que la sortida i entrada a peu en l'àmbit marí del Parc es restringeixi només a les Reserves Naturals Integrals de l'àmbit terrestres on no hi arribi camí senyalitzat, exceptuant en tot moment casos de "força major" per raons de seguretat.

Finalment, volem posar de relleu la contradicció existent entre l'article 15.3 del PRUG, que estableix que l'accés a peu per a realitzar activitats a mar sempre s'ha de fer pels camins establerts, i dins l'àmbit de la Reserva Natural Integral Cap Norfeu i la Reserva Natural Integral Cap de Creus, únicament pels camins i senders degudament senyalitzats per a la seva visita, i l'article 28.2 que disposa que no es permet la pesca des de terra a les Reserves Integrals terrestres de Cap de Creus i de Cap Norfeu, ja que tampoc poden accedir a les roques per exercir aquesta modalitat en els altres espais no prohibits.

En definitiva, des de l'AUEECAD proposem que l'accés cap al mar sigui lliure per a les persones a totes les zones del Parc, excepte pels camins establerts a la Reserva Natural Parcial terrestre, que s'ha de fer pels camins establerts, i en la Reserva Natural Integral terrestre, on només es pot fer per camins senyalitzats.

11. Subministrament combustible

L'article 7 del PRUG estableix que no es permet el subministrament de combustible als vaixells fondejats o amarrats a les aigües del Parc.

No obstant, la majoria de les dues-centes embarcacions amarrades a Portlligat són d'eslora petita i no poden anar a emplenar el dipòsit de carburant als ports de les poblacions veïnes de Roses o Port de la Selva. Per això, en la majoria dels casos, el subministrament s'ha de fer forçosament amb bidons transportats des de terra fins les barques. A la pràctica, la prohibició de subministrar combustible als vaixells fondejats o amarrats a les aigües del Parc, entre les quals es troba Portlligat, deixa sense poder navegar les embarcacions que hi tenen base allà.

En aquest sentit, des de l'AUEECAD sol·licitem una excepció a la prohibició de subministrament de combustible en aigües del Parc que afecti exclusivament i única a Portlligat.

12. Dades i transparència

Des de l'aprovació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern, tant la Generalitat com la resta d'administracions públiques a Catalunya han de complir requisits que van encaminats a comunicar a la població les dades específiques per complir amb les normes de transparència i bon govern. De fet, la pròpia Generalitat disposa d'un portal de Transparència i Dades Obertes 12 utilitzable per totes les administracions.

En aquest sentit, des de l'AUEECAD creiem fermament que el disposar de dades actualitzades dels aspectes més sensibles i importants envers a la conservació del Parc Natural és absolutament imprescindible per poder extreure conclusions, prendre decisions raonables i per poder exposar aquestes dades reals a la població i entitats involucrades mitjançant campanyes de sensibilització.

D'aquesta manera, podríem obtenir de manera recurrent, entre d'altres, dades referents al seguiment científic de les espècies que habiten al Parc o l'afluència real a les cales d'embarcacions de diferents eslores, així com les seves procedències, etc. En definitiva, són dades que ara no tenim de forma específica ni actualitzada i considerem que cal posar-hi remei.

Per això, des de l'AUEECAD instem al Parc a captar aquestes dades i a que utilitzi les plataformes que ja disposa la Generalitat per fer-les públiques. Alhora, per facilitar aquesta tasca de recaptació d'informació, sol·licitem a l'Administració la implantació

d'una aplicació mòbil en la qual es porti un registre de les embarcacions que naveguen al Parc Natural, a fi i efectes de conèixer les eslores i la procedència de les embarcacions, els horaris d'afluència, les ubicacions, les formes d'ancoratge, la temporalitat, etc.

Tanmateix, després de l'extensa revisió efectuada del PRUG, no hem detectat cap apartat que faci esment a aquest tema ni tampoc hem trobat cap partida pressupostària que pugui donar-li cobertura, per la qual cosa sol·licitem que s'hi posi remei.

13. Presa de decisions

La disposició final segona del PRUG estableix que la direcció del Parc pot prendre mesures de gestió in situ com delimitar zones de no fondeig, canviar la ubicació d'una o més boies en casos excepcionals i per motiu de protecció dels valors naturals degudament fonamentats en base a dades reals i objectives, un cop escoltada la Comissió Permanent de la Junta Rectora del Parc Natural.

Al respecte, des de l'AUEECAD considerem que abans de dur a terme qualsevol mesura modificativa del PRUG s'hauria de consensuar tant amb l'Ajuntament de Cadaqués com amb els usuaris afectats, per tal d'evitar situacions d'indefensió. En aquest sentit, des de l'AUEECAD manifestem per mitjà del present escrit la nostra voluntat de ser interlocutor vàlid i representatiu de l'àmbit marí de Cadaqués.

14. Vigilància

L'article 49.2 del PRUG junt amb l'annex 12 del mateix regulen la vigilància mínima que s'ha de dur a terme a l'àmbit marí del Parc per part del Cos d'Agents Rurals.

En concret, s'estableix la vigilància mínima en funció de la següent taula:

Període	Mesos	Vigilància i control rutinari	Control furtivisme
Hivern	Gener, Febrer, Març, Novembre i Desembre	1 dia/setmana	1 dia /mes
Primavera	Abril, Maig i Juny	2 dies/setmana	2 dies/mes
Setmana	-	2 dies/setmana	2 dies/mes
Santa	-	-	-
Estiu	Juliol i Agost	3 dies/setmana	2 dies/mes
Tardor	Setembre i Octubre	2 dies/setmana	<u>2 dies/mes</u>

En aquest sentit, des de l'AUEECAD considerem que el PRUG perd tot el sentit sinó s'efectua una vigilància intensiva, sobretot en els mesos de juny a setembre, que és quan realment la pressió al Parc és alta.

D'aquesta manera, proposem implicar als ajuntaments i al propi Parc en la vigilància i control, que hauran de treballar coordinats amb el Cos d'Agents Rurals.

Així mateix, el parer de l'AUEECAD és que s'ha d'emfatitzar més en la informació als usuaris enlloc de les sancions. Per això, proposem ampliar els punts d'informació al llarg del Parc, tant a terra com al mar, amb dues embarcacions que vagin corrent el Parc, informant als usuaris i vigilants el compliment de les normatives a diari durant la temporada estival.

En aquesta mateixa línia, sol·licitem que s'inclogui en el PRUG un mecanisme disponible les 24 hores del dia i tots els dies de l'any a través del qual els usuaris puguin comunicar qualsevol incidència, ja sigui un número de telèfon del Parc o qualsevol altre mitjà que es consideri adient per complir aquesta funció.

En conclusió, considerem que a llarg termini el model a aplicar al Parc Natural del Cap de Creus s'ha d'aproximar al model americà o australià, que compten amb un cos específic que té competència per dur a terme les funcions de prevenció, investigació i detenció al llarg del Parc.

Signa. Associació d'Usuaris d'Embarcacions d'Esbarjo de Cadaqués

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

A. CONSIDERACIONS GENERALS

A1.- LA NÀUTICA D'ESBARJO EN EL CONTEXT ACTUAL DE CRISI CLIMÀTICA

La resposta a les consideracions de L'ASSOCIACIÓ D'USUARIS D'EMBARCACIONS D'ESBARJO DE CADAQUÉS (AUEECAD) ha de començar forçosament per un plantejament més filosòfic que tècnic en la mesura que tant l'esborrany actual proposat per la Generalitat de Catalunya com les consideracions de l'AUEECAD es troben totalment fora del context de crisi climàtica en què ens trobem.

La primera consideració obvia, i amb la que coincidim amb els criteris de l'AUEECAD, és que, per la seva configuració geomorfològica, l'accés al Cap de Creus s'ha de fer quasi forçosament amb una embarcació. Així que la gestió dels usos del Cap de Creus és sinònima de la gestió de la navegació de les embarcacions que el visiten. Un percentatge molt significatiu de les embarcacions que accedeixen a aquest espai estan motoritzades, i pràcticament el 100% d'aquestes embarcacions estan equipades amb motors de combustió.

Si l'Administració i els ciutadans es creuen seriosament els compromisos de descarbonització que tots plegats estan contraient (veure l'*"Estrategia de descarbonización a largo plazo, 2050; Ministerio para la transformación ecológica y el reto demográfico, Gobierno de España"*), l'any 2030 ha de marcar la data límit per aconseguir una reducció de les emissions de gasos hivernacle fins al 55 % del valor que varen assolir l'any de referència de 1990 (una xifra que malauradament no hem pogut trobar calculada de forma explícita per al cas de Catalunya). En 2050 tots els motors de combustió han d'haver desaparegut dels mercats.

Si els substituïts elèctrics per a equipar la mobilitat terrestre ja han estat força desenvolupats, no passa el mateix amb els equivalents motors marins. En tot cas, la transició ha de ser gradual i no podem somiar en prorrogar els canvis necessaris fins al darrer moment. I cal observar que els terminis s'escurcen : en el cas més probable que aquest PRUG comenci el seu període de quatre anys de vigència a les darreries de 2023, caducarà tan sols quatre anys abans del topall de 2030.

Si els motors de combustió han de ser abandonats, potser molta de la flota d'embarcacions d'esbarjo existent es trobarà mancada dels substituïts adequats i podria tornar-se obsoleta. En tot cas, es força probable que la necessària adaptació a les noves exigències reclami nous dissenys i un canvi en les prioritats respecte a eslores, velocitats i prestacions.

Sorprenentment, ni a la redacció de l'actual proposta del PRUG ni a les consideracions de l'AUEECAD es fa una sola menció a aquest horitzó que pot canviar completament el panorama de la mobilitat al mar i de les activitats nàutiques i turístiques del nostre país. El fet és encara més sorprenent si tenim present que és el mateix Departament de la Generalitat de Catalunya el responsable de la transició energètica (i dels compromisos derivats) i de la gestió del Cap de Creus i de la tramitació del seu PRUG.

Convençuts com estem que el procés d'adaptació a la nova realitat és inexorable, creiem que el més urgent serà impulsar un canvi profund en la forma d'entendre la nàutica d'esbarjo que comporti també un canvi en el sistema de valors. Els espais naturals protegits són, creiem, un marc excel·lent per a promoure aquests canvis; canvis que, estem persuadits per la filosofia que destil·la el seu escrit, els membres de l'AUEECAD estan desitjosos d'adoptar.

De tot és sabut que les tendències de la nàutica recreativa durant les darreres dècades s'han dirigit a l'augment constant de la mida de les embarcacions, la potència de les motoritzacions i el confort, sense reparar en el corresponent increment del consum de combustible, de l'onatge i del soroll. Els principis rectors d'aquestes tendències eren la presa, el confort i la seguretat. Quan més gran i més ràpid, millor!

Però els espais naturals protegits són espais per a gaudir **d'un paisatge visual i sonor tranquil (1)**, on els criteris imperants haurien de ser: quan més petit i més lentament millor! Les cales i raconades del Cap de Creus defineixen espais de mida reduïda on no caben embarcacions grans. Des d'aquesta perspectiva de respecte, ens sembla evident que no podem pretendre adaptar l'espai a les exigències de la nàutica sinó que és la nàutica la que s'ha d'adaptar a les característiques de l'espai.

---

(1) A l'article 1 de la Llei 4/1998 de 12 de març de conservació del Cap de Creus s'especifica que :

Article 1

Objecte

1. L'objecte d'aquesta Llei és l'establiment d'un règim jurídic i de gestió per a la preservació estricta i la restauració, quan escaigui, dels sistemes naturals terrestres i marins de la península del cap de Creus, dels valors geològics, botànics, faunístics i ecològics i dels elements d'interès cultural que conté i de la integritat del seu paisatge.

Com tots desitgem gaudir d'una experiència satisfactòria d'aquests espais, el reconeixement del seu caràcter públic ens hauria d'induir a restar molt amatents a minimitzar les molèsties als nostres conciutadans. Embarcacions no motoritzades, silencioses, petites (tan petites com possible dins els límits de la seguretat), esteles sense onatge, febles velocitats i respecte de les distàncies, són mesures que contribuirien a augmentar la qualitat de les visites al Cap de Creus.

A2. GESTIÓ DE LA SOBREFREQÜENTACIÓ

Per altra banda, és evident que la façana marina del Parc del Cap de Creus fa anys pateix del mateix mal de la resta d'espais protegits de Catalunya: mort d'èxit. Si més no per períodes estacionals, la demanda d'ús d'aquests espais sobrepassa amb escreix les possibilitats de l'oferta. El Departament responsable de la seva gestió ja devia estar avesat als problemes de sobrefreqüentació que es repeteixen arreu (Delta de l'Ebre, Montseny, Parc de l'Alt Pirineu, Illes Medes, accés al far del Cap de Creus); específicament en el cas del Cap de Creus, el Parc disposa des de fa anys de censos de fondeig d'embarcacions que donen fe de l'existència d'aquests problemes.

Quan tota la població d'un país que s'estén per una superfície (dimensió L^2) té dret a projectar-se sobre un segment restringit de la línia de costa (dimensió L^1) que la conté es produeix un problema inevitable de saturació que, si ens reconeixem en un règim equitatiu d'igualtat d'oportunitats, només es pot gestionar mitjançant un procediment públic regulat (gestió de "zona blava").

Creiem que la Generalitat de Catalunya ha d'abordar de forma valenta aquest repte (com ho ha fet a molts altres espais) i regular de forma justa el sistema de fondeig al Cap de Creus seguint criteris de conservació de la qualitat patrimonial.

La primera tasca ha de consistir a definir numèricament uns topalls a la capacitat de càrrega per al fondeig de cada cala i raconada del Parc. El document que la determini ha de tenir present les característiques específiques de cada àrea (mides, geologia, biota, circulació marina, vents, etc.) i els diferents perfils de la demanda (tipus d'embarcacions i d'usuaris).

A les èpoques que la freqüentació pugui resultar conflictiva s'ha d'establir un sistema àgil de permisos per al que el desenvolupament actual dels sistemes de comunicació telemàtics ofereix fàcils solucions. En cas d'observar-se una superació dels topalls els serveis de vigilància podran restablir la situació requerint la presentació d'aquestes autoritzacions que no haurien d'exigir cap burocràcia, ni el pagament de cap taxa.

Per últim, des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ volem fer una consideració crítica sobre el comentari recollit al document, suposadament de la boca d'un dels seus associats, cadaquesenc i treballador autònom, que diu:

“Cadaqués és un poble aïllat, sense platges grans, només algunes petites cales, l'única economia és el turisme, tots depenem directament o indirecta del turisme. Si es limita el fondeig i la gent no pot sortir amb barca deixaran de venir a Cadaqués, es vendran ses cases i marxaran a un altre indret, i llavors de què viurem la gent de Cadaqués? Si no tenim la gent de la segona residència, per poder arreglar i mantenir les seves cases, no tindrem feina. Jo he parlat amb molts clients i tots diuen el mateix, que si no poden sortir en barca a fer el seu pícnic es venen ses cases i se'n van, i no ens enganyem, ningú les comprarà, perquè si no es pot anar en mar, a Cadaqués no hi ha res.

Aquest tema és un tema molt seriós, que afecta a tots els Cadaquesencs, tant els que tenen barca com els que no, cal reflexionar, aquí sí que estem hipotecant el nostre futur i el dels nostres fills.”

Cadaqués és un poble mal comunicat però no aïllat, que depèn directament i indirecta del turisme i que pateix de problemes crònics derivats de la sobrefreqüentació. Limitar el fondeig, tal com es presenta en l'esperit del PRUG del Parc de Cap de Creus, no significa que la gent no pugui sortir en barca, sinó garantir la pervivència d'aquesta activitat en les condicions de les quals havia gaudit en el passat; i que es veuen compromeses en el futur per una allau d'embarcacions provinents de ports llunyans, a l'abric d'una notòria manca de regulació. La gent no deixarà de venir a Cadaqués. Podran sortir en barca, fer el seu pícnic i no es vendran ses cases (sinó que seran més preuades pel factor de la poca distància). S'arreglaran i mantindran les segones residències i el seu associat tindrà feina. Gràcies al PRUG, a Cadaqués es podrà seguir anant en mar com sempre; però encara que no es pogués anar a mar a Cadaqués sempre quedarà una cosa: un excés de turistes.

B. CONSIDERACIONS TÈCNIQUES.

B2. RUFIO.

Coincidim completament amb les demandes de l'AUEECAD sobre la conveniència d'autoritzar l'ús del ruixó sempre que aquest estri conservi les característiques de mides, pes i forma d'ús tradicionals. Com a única precaució accessòria, creiem que el PRUG hauria de reclamar que els usuaris d'aquest mètode d'assegurar el fondeig garanteixin que amb la seva maniobra no entorpeixen el dret a la mobilitat d'altres embarcacions que visiten el Parc.

B 3. FONDEIG I ESLORES.

L'AUEECAD argumenta que en virtut del que disposa l'article 16.3 del PRUG “...totes les embarcacions de més de 12 metres deixaran de tenir accés al fondeig en les zones del Cap de Creus on poden refugiar-se del vent...”.

Respecte a la demanda de fondejar embarcacions de més de 12 m d'eslora sobre fons de menys de 25 m de fondària, potencialment ocupats per praderies de Posidònia, recordem les

observacions fetes a l'apartat de consideracions generals en el sentit que és la navegació la que ha d'adaptar-se a les característiques del Parc, ja que no es pot pretendre canviar les característiques del Parc a les conveniències de la nàutica. Qui vulgui gaudir dels beneficis d'arrecerar-se a les cales més petites i somes del Cap de Creus haurà de considerar la conveniència d'accedir-hi amb una embarcació de mides adequades, tal com reivindiquen els mateixos associats de l'AUEECAD a la introducció de les seves consideracions quan ens recorden que :”... a Cadaqués hi ha més de 1.000 embarcacions, ... essent un 70% del total de menys de 7 metres d'eslora, i dins d'aquest percentatge, el 60% són barques tradicionals “. No sempre el més gran és millor; la mida petita té una sèrie d'avantatges que espais com el Cap de Creus ens haurien d'ajudar a apreciar.

B 4. PERNOCTACIÓ.

L'AUEECAD critica que l'actual redactat del PRUG no permeti el fondeig nocturn a les boies de les RNP. A la concepció del PRUG les RNP pretenen ser espais d'excel·lència diferenciats en la seva gestió de la resta del Parc. La raó d'aquesta prohibició, estesa a la majoria de reserves dels espais protegits marins mediterranis, no es basa en problemes de seguretat ni del fondeig sinó d'aplicabilitat de les mesures de protecció i vigilància de les activitats extractives il·legals.

Que l'informe de la Universitat de Girona constati que “...actualment la pressió de les pernoctacions és baixa...”, no és un argument en contra de la regulació si no una bona notícia perquè permet esperar que s'assoleixi la regulació necessària sense conflictitat.

B4.2. SEGURETAT.

Les consideracions de l'AUEECAD ressalten un altre aspecte conflictiu de la prohibició de fondeig nocturn: el perill de la navegació en les condicions dures de vent i mar que es donen tan freqüentment al Cap de Creus. Subscrivint totalment aquesta inquietud, creiem, tanmateix, que cal advertir:

- Que la travessia de tota la façana del Cap de Creus amb embarcació motoritzada (i la majoria dels velers també ho estan) a les velocitats que permetrà el PRUG no comporta, en la majoria dels casos més de tres hores de navegació
- Les embarcacions en trànsit per la costa del Cap de Creus estan obligades a conèixer les dificultats de la seva navegació.
- Que en cas de mal temps, existeixen a ambdós extrems del Cap de Creus (badies de Port de la Selva i Roses) ports i punts d'amarratge segurs on esperar l'arribada d'una finestra de bon temps.
- Que la precisió de les prediccions meteorològiques actuals és suficient per a anticipar la majoria de les condicions de mal temps en aquests rangs de temps (hores), la planificació de la navegació ha de permetre una travessia segura d'aquest segment de costa.

Tanmateix, atenint-nos al fet que el risc d'una situació de perill imprevista no pot ser exclòs, el PRUG ja reconeix el dret extraordinari a la mesura d'amarratge nocturn per causes de força major (fins i tot a les zones de RNP i zones d'exclusió de fondeig). **En aquest sentit, sembla molt aconsellable que el PRUG contempli la conveniència de la senyalització de boies autoritzades per al fondeig nocturn en casos d'emergència, als emplaçaments més favorables i estratègicament triats. Aquestes boies, però, hauran de ser utilitzades com a excepció i no com a norma.**

B 5. CAMPS DE BOIES I ZONES DE NO FONDEIG.

El reconeixement de la saturació de les cales del Cap de Creus per al fondeig en certes circumstàncies temporals es fa palès, ni que sigui de forma implícita, al mateix document de l'AUEECAD quan reconeix que : *“L'informe tècnic realitzat per la Universitat de Girona ha constatat que el 42% de les embarcacions que fondegen a la cala Guillola - Es Jonquet són d'origen francès, per la qual cosa encara s'agreuja més la desproporció respecte a les embarcacions de Cadaqués, podent arribar a considerar-se fins i tot discriminatori”*.

L'establiment d'una zonificació del règim de fondeig en tres categories (fondeig lliure, camps de boies i zones de no fondeig) respon al disseny d'un experiment totalment congruent amb la política de gestió adaptativa que pretén establir els impactes atribuïbles a cada modalitat per tal d'orientar la gestió futura. Aquest experiment té una durada temporal definida i serà avaluat al final del període de vigència d'aquest PRUG. Que l'estat actual de les praderies de les cales seleccionades sigui bo no constitueix cap objecció raonada per què no es continuï el seu estudi en el marc d'aquest experiment.

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ coincidim plenament amb la proposta d'AUEECAD de...” que es desenvolupi un aplicatiu online (per exemple una aplicació o web mòbil) perquè totes les embarcacions que hi vulguin accedir es registrin, indicant totes les dades que es considerin necessàries”.

Tal com suggeríem a les consideracions de la introducció, aquest aplicatiu podria incloure un sistema àgil d'autoritzacions, com el que ja han incorporat els espais gestionats per algunes comunitats autònomes (p. ex. Illes Balears) i que permetés corregir els problemes de saturació els dies que es produeixin excessos en la demanda. Aquestes autoritzacions, a part d'àgils, haurien de ser completament gratuïtes.

B 6. REGULACIÓ VELOCITATS MÀXIMES PERMESES DE NAVEGACIÓ.

- 6.1. Efecte ambiental del límit de velocitat. A la introducció hem formulat les nostres reserves sobre la forma com es practica la nàutica en l'actualitat i les necessàries transformacions que s'hauran de fer per adaptar-nos a la present crisi climàtica. Entre aquestes modificacions s'inclou la de la velocitat. Qui pretengui argumentar que per a produir menys emissions hem d'anar més de pressa no comptarà mai amb el nostre suport.

- 6.2. Complexitat de la divulgació de la norma. L'argument que la zonificació en 3 zones de diferent velocitat és de complexa interpretació i, per tant, de difícil compliment no sembla consistent, a condició que els límits de les zones de RNP i del PN estiguin convenientment abalisades i recollides en la cartografia digital disponible (softwares nàutics). Tots, com conductors de vehicles que circulen per la xarxa de carreteres estem avesats a respectar modificacions de la velocitat molt més complexes i subtils que les plantejades.

B 6.3 I 11. GREUGE COMPARATIU A L'HORA D'EMPLENAR EL DIPÒSIT DE COMBUSTIBLE.

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ reconeixem categòricament el greuge que pateixen els usuaris dels amarratges de Cadaqués i Portlligat en l'accés al combustible de les seves embarcacions. Però considerem que la solució a aquest problema no vindrà de l'autorització d'una més gran velocitat per accedir a les benzineres més properes, sinó de facilitar l'accés del combustible a algun d'aquests emplaçaments. Si , com sembla, la instal·lació d'una benzineria (que representaria la solució definitiva) es troba fora de consideració, creiem del tot justificada l'exempció que des de AUEECAD reclamen a la norma del PRUG que prohibeix el transvasament de combustible a embarcacions fondejades o amarrades a les aigües del Parc . En aquest sentit,

sol·licitem junt amb l'AUEECAD que s'inclogui a la redacció del PRUG: **“una excepció a la prohibició de subministrament de combustible en aigües del Parc que afecti exclusivament i única a Portlligat”**.

B 7. PESCA RECREATIVA.

Ja hem respost les observacions fetes sobre la gestió d'aquesta activitat per l'APECT i per la secció de Pesca submarina del sector de pesca recreativa, que en bona part s'encavalquen (quan no són clòniques) amb les que presenta l'AUEECAD. Encara que ens semblen redundants les tornem a repetir aquí.

L'AUEECAD considera excessiva la proposta de prohibir tota activitat pesquera a les Zones de Dinàmica natural que es corresponen amb una part de les RNP del Parc.

La Llei de 1998 obliga a regular les activitats de pesca dins les RNP mitjançant el desplegament del PRUG. Que aquest PRUG no s'hagi desenvolupat encara i que, per tant, no s'hagi regulat encara la pesca dins aquests espais no justifica que la regulació no s'hagi de fer sinó que evidència que les RNP han estat fins a l'actualitat una figura de paper.

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ suscrivim plenament els arguments dels redactors d'aquest document contra la creació d'una nova figura anomenada “Zones de Dinàmica Natural” (ZDN) pels mateixos motius que ells argumenten :

- La Llei 4/1998, de 12 de març de creació del PN Cap de Creus determina que el PRUG s'ha de formular congruentment amb les disposicions que contenen els diversos articles de la Llei. Aquesta Llei determina una zonificació a l'àmbit marí amb tres tipus de zones amb un grau creixent de protecció; Parc Natural (PN), Reserva Natural Parcial (RNP) i Reserva Integral (RI).

- El punt 1.2.16 de la Memòria del PRUG incideix en la *“Necessitat de consolidar les Reserves Naturals Parcials com a llocs d'excel·lència dins l'espai protegit”* i que la principal mesura per assolir aquest objectiu és la creació de les “Zones de Dinàmica Natural” (ZDN) en les que bàsicament no s'autoritza l'extracció de recursos naturals.

- Compartim la idea subjacent de zones de no extracció de recursos per millorar l'efecte reserva, i afavorir així els espais propers, però la necessària congruència del PRUG no s'aconsegueix amb l'actual delimitació de ZDN, doncs el que fan aquestes figures és una nova zonificació que esmena i supera la mateixa Llei 4/1998. Això és així bàsicament perquè les ZDN proposades superen els límits de les RNP i afecten zones de PN. D'altra banda, la justificació de la creació de ZDN per consolidar las RNP com a llocs d'excel·lència decau en sortir d'aquestes zones.

- El punt 1.2.15. del document de la Memòria d'Impacte, certifica que el *“Desconeixement i desinformació de l'espai protegit i de les normatives”* és un problema evident. Afegir una zona intercalada de Dinàmica Natural amb normativa diferent, però superposada a la de les tres zones ja existents (PN, RPN, RI) dificulta la divulgació i comprensió de la normativa. Fet particularment punyent a

dia d'avui en el cas de tots aquells visitants del PN que hi són de pas per via marítima.

-I des d'una perspectiva formal i operativa des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ afegim la seva falta d'oportunitat perquè es tracta d'una figura totalment aliena a la tradició de la conservació marina mundial (evitant eufemismes aquestes figures ja tenen un nom consolidat internacionalment com zones d'exclusió total de la pesca, zones de no pesca o no-take areas) i aquesta denominació dificultarà la seva identificació, còmput i assimilació a les figures preexistents.

- Per tant, coincidim en la seva proposta de millora però amb una redacció parcialment modificada:

- **Proposem que les zones on no es pot practicar cap tipus de pesca coincideixin totalment amb la delimitació de les tres RNP feta per la Llei de 1998,**
- **que aquestes zones conservin la nomenclatura de RNP i si es vol que s'identifiquin amb la figura internacionalment acceptada de zones sense pesca (ZSP) o el seu acrònim anglès NTA- No-take areas)**
- **que la figura de Zona de Dinàmica Natural se suprimeixi per estranya i obsoleta.**

D'altra banda, la proposta de l'AUEECAD ignora totalment el context sobrepesca de les costes europees i la consegüent demanda de reducció de l'esforç pesquer i d'explotació dels recursos marins. Els darrers compromisos mundials per a la conservació dels oceans (Montreal Summit, dec. 2022) apunten a l'ampliació de la superfície de zones protegides al 30 % de la superfície del mar com àrees protegides i del 10 % com àrees d'exclusió total). Però si considerem tan sols la zona nord del litoral gironí, les 3 zones de RNP i l'única RI declarades per la Llei de 1998 de creació del Parc del Cap de Creus no representen, sumades, ni l'1 % de la línia de costa compresa, entre la frontera francesa i el límit meridional del Cap de Creus. Tenint present que la costa gironina és la més beneficiada per mesures de conservació, la comparació resultaria encara més escandalosa si s'estengués a la ràtio (àrea protegida/àrea total) de la costa catalana.

D'altra banda, la pesca recreativa al nostre país es produeix durant el temps d'oci i és practicada per persones que tenen altres activitats com a base de sustentació econòmica. En un moment en què es demana una reducció dràstica de l'esforç extractiu sobre els recursos marins, resulta molt frívol col·locar en el mateix nivell de tractament als actors que realitzen aquesta activitat professionalment (com activitat econòmica bàsica) i als que ho fan per lleure. En resum, creiem que els recursos marins que s'hagi d'autoritzar explotar en un espai declarat Parc Natural, com el Cap de Creus, s'hauran de reservar per a les activitats de pesca professional.

En conseqüència, i en consens fins i tot amb el col·lectiu de pescadors professionals artesanals, es reconeix la necessitat de crear zones d'exclusió total de la pesca dins l'espai del Cap de Creus.

B 7.2.L'argument en contra de "...l'establiment de bag limits zero per a espècies com els llobarros, meros i corballs en el sentit que d'aquesta manera s'alteren en major mesura els ecosistemes, proliferant les espècies que no es poden pescar en detriment de les que sí...", demostra un complet desconeixement de les interaccions tròfiques i competitives entre les diferents espècies de peixos, i no mereix més consideració. Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ també ens manifestem en contra de la proposta de bag limits zero però per un motiu contrari. En la

nostra opinió la protecció d'aquestes espècies s'ha de garantir per la declaració explícita d'una moratòria la captura d'aquestes espècies en tot l'àmbit del Parc i per a tot el període d'aplicació del PRUG.

B 8. SUBMARINISME

Subscrivim plenament les observacions de l'AUEECAD en el sentit que l'obligatorietat de guia submarí i l'establiment d'una ràtio del número màxim de bussejadors per guia que són disposicions clarament pensades per immersions de club o centre de busseig, i que resulten una exigència excessiva per als bussejadors privats. En conseqüència, sol·licitem aplicar aquesta mesura només a bussejadors de club o centre de busseig.

En el mateix sentit considerem que : *“...s'ha de permetre als bussejadors privats fer immersions sense les restriccions imposades pels articles 18.6 i 18.9, aprofitant les mesures previstes en els apartats 18.7 i 18.8 per controlar el seu possible impacte”*.

B 9. MOTOS D'AIGUA

Des de IAEDEN celebrem efusivament l'adhesió de l'AUEECAD a la prohibició d'aquesta tipologia d'embarcacions, amb excepció dels casos de salvament marítim i minusvàlua física.

B 10. ACCESSIBILITAT

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ compartim l'opinió de l'AUEECAD que la disposició de l'article 15.2 que imposa que **“... la sortida i l'entrada a l'àmbit marí del parc només es pot fer a peu, per una cala o per mar obert mitjançant embarcació. En qualsevol cas, no s'hi pot accedir per les zones de roques i penya-segats”**, és excessiva i preferim el seu redactat quan proposen : **“..que la sortida i entrada a peu en l'àmbit marí del Parc es restringeixi només a les Reserves Naturals Integrals de l'àmbit terrestres on no hi arribi camí senyalitzat, exceptuant en tot moment casos de “força major” per raons de seguretat”**.

B 11. VIGILÀNCIA.

Subscrivim totes les consideracions referents a la necessitat d'un sistema de vigilància efectiu com hem anat reivindicant des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ des del principi del procés de desenvolupament del PRUG i celebrem la proposta d'implicar als ajuntaments que hauran de treballar coordinats amb el Cos d'Agents Rurals i altres cossos de la Policia.

Compartim la proposta de l'AUEECAD de crear **en el PRUG un mecanisme disponible les 24 hores del dia i cada dia de l'any a través del qual els usuaris puguin comunicar qualsevol incidència**, ja sigui un número de telèfon del Parc o qualsevol altre mitjà que es consideri adient per complir aquesta funció.

CONSIDERACIONS AL PRUG FORMULADES PER L'ACPET

Data:11-11-2022

Accés i navegació

Segons l'article 15.5 1 de la proposta d'ordre d'aprovació del Pla Rector d'Ús i Gestió de l'àmbit marí del Parc Natural del Cap de Creus (en endavant, PRUG), la velocitat màxima de navegació de qualsevol embarcació, tant a motor com a vela, a les aigües del Parc és de 10 nusos. Alhora, a menys de 300 metres de la costa i a les Reserves Naturals Parcials, la velocitat màxima és de 5 nusos, sens perjudici d'altra normativa més restrictiva.

No obstant, a l'article 15.6 del PRUG s'estableix una excepció per les embarcacions de pesca professional d'arrossegament i encerclament que, en la mesura del possible, han d'evitar la navegació dins les aigües del Parc, però en cas que hi hagin de navegar, ho hauran de fer a més de 6 nusos.

En aquest sentit, atenent a que l'excepció per les embarcacions de pesca professional s'ha incorporat a petició de la Unitat d'Inspecció Pesquera per garantir que dites embarcacions no es troben en acció de pesca dins les aigües del Parc, des de l'ACPET es proposa equiparar les velocitats màximes a les establertes en la reglamentació que regula el Parc Nacional de Port Cros (França) per tal d'harmonitzar les mesures amb la resta de Parcs Naturals i que hi hagi una certa coherència normativa, de manera que es faciliti el compliment de les normatives previstes tant pels navegants nacionals com internacionals, sobretot tenint en compte la proximitat del Parc Natural del Cap de Creus amb França, la qual cosa atrau un gran nombre de visitants francesos.

D'aquesta manera, les velocitats que es proposen són:

- 15 nusos a les aigües del Parc.

- 5 nusos fins a 300 metres.

- 3 nusos als Ports.

Cal destacar que, tot i que la velocitat màxima prevista en la regulació del Parc Nacional de Port Cros és de 12 nusos a les aigües del Parc, es proposa fixar-la en 15 nusos, ja que s'ha constatat que a aquesta velocitat les embarcacions motores són més eficients i menys sorolloses, la qual cosa disminuiria la pressió acústica del Parc.

Cal destacar que el PRUG incorpora dos articles 15.5, fent referència en aquest cas al segon. Entenem que es tracta d'un error de numeració.

2.Fondeig i amarrament

2.1. Fondeig lliure

D'acord amb el que disposa l'article 16 del PRUG, en general, es permet el fondeig lliure excepte a l'interior dels camps de boies establerts i a les zones de no fondeig (Cala Murtra, Cala Jugadora i Cala Galladera).

Havent sol·licitat a l'Administració els estudis en els quals basa la decisió de prohibir el fondeig a les cales a dalt assenyalades, se'ns ha indicat que els utilitzats són els estudis de seguiment de la biodiversitat marina als espais marins protegits de Catalunya, que són públics i estan disponibles a la web seguimentmari.cat.

En aquest sentit, agafant l'últim estudi disponible corresponent a l'exercici 2020, a aquesta part sorprèn que de les tres cales en les quals es prohibeix el fondeig, només la Cala Jugadora apareix al citat estudi i, a més a més, precisament en el diagnosi de dita cala s'estableix que l'estat és "Bo" i el nivell de preocupació, principalment, és lleu2 .

Per tot l'exposat, aquesta part considera que no queda suficientment justificada la mesura que es pretén adoptar de prohibir el fondeig a les cales Murtra, Jugadora i Galladera, en tant que els propis estudis en els que es basa l'Administració demostren que l'estat de la cala Jugadora és bo i de les altres dues ni tan sols es fa menció, essent per tant una decisió arbitrària i no justificada en un suposat retrocés de la posidònia.

De la mateixa manera, s'ha de tenir en compte que, si es prohibeix el fondeig en aquestes tres cales, això provocarà que augmenti la pressió a les cales properes no protegides.

Així mateix, tal com s'ha indicat prèviament, el PRUG proposa la creació de camps de boies pilot per la nàutica recreativa a les cales Rostella, Guillola i Tavallera, en les quals es pretenen instal·lar 23, 23 i 21 boies, respectivament.

Al respecte, en data 30 de setembre de 2022, la Universitat de Girona va publicar un informe tècnic sobre el "Anàlisi de l'afluència i mobilitat de la nàutica recreativa en l'àmbit costaner del Cap de Creus: Tavallera i Guillola-Es Jonquet", en el qual es conclou que 21 boies a cala Tavallera i 23 a Guillola-Es Jonquet són insuficients per satisfer la demanda real, la qual cosa provocarà que les embarcacions optin per fondejar en cales de l'entorn d'aquestes, en les quals es permet el fondeig lliure.

Tanmateix, les cales properes a les que preveuen la instal·lació dels camps de boies pilot actualment ja pateixen una forta saturació. D'aquesta manera, l'informe tècnic.

UNIVERSITAT DE BARCELONA, Seguiment del medi marí al Parc Natural de Cap de Creus i al Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter, Memòria 2020, Pàg. 134.2 esmentat conclou que es "preveuen situacions conflictives i de risc, tant de tipus ambiental, com de seguretat de les embarcacions i els seus usuaris".

S'acompanya al present escrit dit informe tècnic com a Annex I.

En definitiva, no se sol·licita que no s'instal·lin camps de boies, sinó que es tingui en compte el possible impacte negatiu a altres cales no abalisades. Alhora, de l'estudi realitzat per la Universitat de Girona es desprèn que seria recomanable revisar la distribució dels camps de boies, atès que s'ha pogut observar que la majoria d'embarcacions procuren amarrar prop de la platja i en raconades, per evitar que es bellugui l'embarcació i així assolir una major confortabilitat. D'aquesta manera, posar les boies a les parts centrals i externes de les cales és poc recomanable per a la satisfacció dels navegants.

De la mateixa manera, per evitar malmetre la posidònia i amb la finalitat de localitzar fàcilment les àrees on n'hi ha, des de l'ACPET s'interessa que l'Administració incorpori una aplicació mòbil per tal que els usuaris puguin descarregar-se la cartografia de la zona del Cap de Creus i poder així comprovar l'existència o no de posidònia en el medi, tal i com es fa a les Illes Balears.

Finalment, en relació al fondeig, l'article 16.3 estableix que Alhora, es prohibeix el fondeig lliure a les embarcacions de més de 12 metres a menys de 25 metres de profunditat.

Cal tenir en compte que la reglamentació de seguretat marítima i les bones pràctiques marineres estableixen que cal tirar un mínim de cadena igual a tres vegades el calat. D'aquesta manera, si les embarcacions de més de 12 metres haguessin d'aplicar la mesura proposada en el PRUG, haurien de tirar un mínim de 75 metres de cadena, la qual cosa es considera totalment excessiu, incoherent i d'inaplicabilitat pràctica per part dels propietaris d'aquest tipus d'embarcacions, atès que és inviable que disposin de tants metres de cadena a l'interior de l'embarcació, tant per espai físic com per pes, podent arribar a comprometre's la flotabilitat de l'embarcació.

En definitiva, mantenir la mesura proposada de prohibir el fondeig lliure a les embarcacions de més de 12 metres a menys de 25 metres de profunditat limitaria molt el gaudi del parc a aquest tipus d'embarcacions, ja que no podrien fondejar en condicions segures.

En aquest sentit, per garantir l'accés a tots els usuaris del sector de la nàutica d'esbarjo al Parc, se sol·licita que s'ampliï l'eslora màxima permesa per fondejar a menys de 25 metres de profunditat a 24 metres d'eslora, en tant que és el lílindar utilitzat per la diferent normativa relativa a la navegació marítima per distingir entre embarcació d'esbarjo i vaixell o buc d'esbarjo. D'aquesta manera, totes les embarcacions d'esbarjo (<24 metres d'eslora) podrien fondejar a menys de 25 metres de profunditat.

3 En línia amb l'objectiu, esmentat anteriorment, d'unificar criteris amb altres parcs naturals per facilitar el compliment de les normatives a tots els usuaris, tant nacionals com internacionals, cal destacar que la regulació del Parc Nacional de Port Cros (França) també situa el límit en embarcacions de 24 metres d'eslora.

S'aporta com a Annex II al present escrit un informe tècnic redactat pel Sr. Carles Ramos Solà, Capità de la Marina Mercant, valorant la mesura proposada pel PRUG relativa a la prohibició de fondeig lliure a les embarcacions de més de 12 metres a menys de 25 metres de profunditat en termes de seguretat marítima.

Finalment, és precís esmentar que l'ACPET ja va traslladar, en la fase de consulta pública prèvia, el desacord respecte aquesta proposta, havent rebut com a resposta que s'ha constatat que el fondeig d'embarcacions de més de 12 metres d'eslora a menys de 25 metres de profunditat té "un impacte significatiu sobre les praderies", sense que se'n hagi informat del suposat impacte i de la documentació que el recolza.

Alhora, s'ha justificat la mesura en base a que el percentatge d'embarcacions de més de 15 metres d'eslora fondejades al Parc durant l'estiu de 2021 és el 3,48%, indicantse que aquesta mesura no afectaria al gruix de les embarcacions que visiten i fondegen al Cap de Creus.

No obstant, en primer lloc, no es menciona la procedència de dites dades i, en segon lloc, des de l'ACPET es considera que, tot i no ser la tipologia d'embarcacions majoritària

al Parc, tenen el mateix dret a poder fondejar en condicions segures que la resta d'embarcacions al Parc, entenent fins i tot que aquesta mesura podria arribar a considerar-se discriminatòria.

2.2. Amarratge a roca

L'article 16.4 del PRUG preveu que, en cas que s'amarrin a roca, s'ha de fer sense objectes metàl·lics o altres materials que puguin malmetre la roca i l'article 17.2 del PRUG prohibeix l'amarratge a les roques en el tram comprès entre la Cala Prona i la Punta de Farallons.

En la fase de consulta pública prèvia, des de l'ACPET, tot i estar plenament d'acord en la necessitat de preservar les roques i evitar que es malmetin, vam sol·licitar a l'Administració l'estudi que determinava que es prohibís expressament en el tram comprès entre la Cala Prona i la Punta de Farallons (RNP).

Tanmateix, la única justificació que se'ns ha proporcionat ha estat que es prohibeix en el tram ressenyat "per la seva especial sensibilitat, d'acord amb el criteri expert", sense que se'ns hagi facilitat l'estudi que demostra dita "especial sensibilitat".

En aquest sentit, des de l'ACPET es reitera que sense l'existència d'un estudi previ que determini les causes de la prohibició, aquesta mesura resulta difícil de valorar, per la qual cosa el tornem a sol·licitar.

4 2.3. Punts d'amarrament

L'article 18.10 del PRUG estableix només es podrà amarrar una embarcació per boia. No obstant, des de l'ACPET es proposa que s'instal·lin boies ecològiques i dissenyades de manera que es permeti la coexistència de més d'una embarcació per boia per mitjà de l'abarloament. En aquest sentit, per tal que siguin funcionals, és imprescindible que les boies estiguin en bon estat.

D'aquesta manera, es considera que, si les boies disposen d'un disseny que permeti la coexistència de més d'una embarcació per boia i les condicions de seguretat també són les òptimes, l'abarroament de les embarcacions en boia no es pot limitar a una embarcació i, per tant, ha de ser indeterminat.

Alhora, tenint en compte que l'estudi d'afluència realitzat per la Universitat de Girona – i aportat junt amb el present escrit com a Annex I – conclou que “la instal·lació de camps de boies en espais concrets derivarà en l'afectació extensiva a d'altres cales no abalisades i ecològicament molt sensibles”, des de l'ACPET es considera que permetre l'abarroament podria ajudar a combatre la saturació provocada per la instal·lació de camps de boies, així com a satisfer la demanda que, tal com acredita l'estudi, amb el nombre de boies previst no s'hi dóna resposta.

2.4. Pernoctació o amarratge durant la nit

La secció 9 del PRUG en relació amb l'article 15.4 regulen la pernoctació a les aigües del Parc. En aquest cas es diferencia entre el Parc i la RNP. Al Parc es permet a les boies de fondeig de temporada, d'acord amb el que estableixen els plans d'usos i serveis de temporada de competència municipal, i a les boies d'ús temporal, en les quals només es permet l'amarratge fins a un màxim de dues nits. En canvi, a la RNP no es permet el fondeig lliure per afectació negativa.

Des de l'ACPET es considera que, si en general de dia es permet el fondeig i l'amarratge, hauria de permetre's també durant la nit i no limitar només l'amarrament a boia durant la nit en camp de boies autoritzat, ja que, acabada la temporada estival, quan es retirin les boies ja no es podrà pernoctar.

Respecte a aquest punt, l'ACPET ja va mostrar la seva disconformitat a la fase de consulta pública prèvia, havent rebut com a resposta que s'ha de “disminuir pressions al Parc i contribuir a la percepció de l'espai com a zona natural amb absència d'intrusions

humanes almenys durant una part de les 24 hores del dia”, havent de preservar “la qualitat de l’ambient nocturn, tant visual, sonor com lumínic”.

En aquest sentit, cal destacar que l’estudi d’aflluència realitzat per la Universitat de Girona, aportat com a Annex I al present escrit, conclou que “actualment la pressió de les pernoctacions és baixa, fet pel qual si es manté aquesta aflluència nocturna és innecessari limitar-les només en les cales amb camps de boies”. D’aquesta manera, no quedaria justificada la prohibició del fondeig nocturn basada en la preservació de la qualitat de l’ambient nocturn, en tant que un estudi que ha

5 analitzat l’aflluència de les pernoctacions a l’estiu de 2022 ha demostrat que no es tracta d’un tema que afecti actualment.

Així mateix, és precís tenir en compte que la situació geogràfica del Cap de Creus condiona la seva meteorologia, essent una zona on predominen els vents forts de component Nord, la qual cosa obliga en moltes ocasions a les embarcacions d’esbarjo a cercar refugi i esperar a que calmi el vent per poder continuar la travessa. D’aquesta manera, aquest refugi s’ha de poder fer a les cales que, per la seva orientació geogràfica, donen una molt bona protecció i resguard a aquests vents de component Nord.

En aquest sentit, ens remetem a l’informe tècnic elaborat pel Capità de la Marina Mercant, el Sr, Carles Ramos, aportat com a Annex II, en el qual s’inclouen gràfiques que demostren que, per exemple, en la temporada estival no hi ha cap dia sense vent, essent la majoria de component Nord-Oest i amb velocitats que oscil·len entre els 10 i els 50 km/h.

D’aquesta manera, es conclou que la prohibició de fondeig lliure nocturn “posa en greu perill a les tripulacions i embarcacions en haver de navegar en condicions realment dures de vent i mar”.

En definitiva, la possibilitat de que una embarcació pugui fondejar al vespre és una qüestió de seguretat imprescindible i cal preservar-la davant l'existència de qualsevol imprevist.

Finalment, cal destacar que la única justificació per prohibir el fondeig lliure a la nit és la mencionada "afectació negativa", sense que s'aporti més informació. Alhora, a l'informe complementari en el qual es valoren les aportacions fetes per l'ACPET en la fase de consulta pública prèvia, s'especifica que "el fondeig lliure durant la nit pot generar un major impacte sobre les praderies de fanerògames marines del parc ja que durant la nit, si s'està dormint, hi ha menys marge de maniobra davant un canvi de direcció del vent o un canvi en les condicions meteorològiques", per la qual cosa "no es pot tenir el mateix govern de l'embarcació que durant el dia".

No obstant, havent valorat amb anterioritat les característiques climàtiques predominants a la zona del Cap de Creus, si hi ha un canvi en les condicions meteorològiques que sigui d'entitat suficient com per malmetre les praderies de fanerògames marines, els navegants estaran desperts per dur a terme les maniobres necessàries, tant per assegurar la seva pròpia seguretat com per preservar el medi marí.

En resum, des de l'ACPET no considerem acreditada aquesta "afectació negativa", per la qual cosa se sol·licita a l'Administració, l'informe que determina i justifica l'afectació negativa provocada pel fondeig lliure d'embarcacions al vespre.

6 En conclusió, des de l'ACPET, estem completament d'acord en la preservació de la qualitat de l'ambient nocturn, però en cap cas ha de prevaldre aquesta per sobre de la seguretat dels navegants.

Per això, pel que fa a la preservació de la qualitat de l'ambient nocturn, s'està a favor d'una regulació dels decibels permesos i se sol·licita al Parc que faciliti un telèfon de contacte on denunciar males praxis si no es compleixen dites normes, així com, pel que fa a la possibilitat de fondeig nocturn, es proposa, amb l'objectiu d'unificar criteris,

equiparar la regulació del mateix al Parc amb la del Parc Nacional de Port Cros (França), on es permet l'amarrament en boia per la nit sota reserva i pagament i amb un màxim de 5 nits successives, incrementant la tarifa cada dues nits consecutives per tal de permetre que el major nombre de persones pugui gaudir de l'espai.

3. Busseig

Pel que fa al busseig particular, l'article 18.7 del PRUG estableix l'obligació de comunicar prèviament a l'inici de l'activitat a l'òrgan gestor del parc a través del tràmit específic de la Seu Electrònica o mitjançant una aplicació mòbil creada a tal efecte.

Tenint en compte que l'activitat de busseig està present a molts dels Ports esportius i, per tant, és un servei que s'ofereix de forma recurrent, es considera incoherent i poc pràctic haver de comunicar prèviament cada sortida de busseig que es realitzi.

En tot cas, i si el criteri establert per part de l'Administració és inamovible i entén que és imprescindible realitzar-ho d'aquesta forma, des de l'ACPET se sol·licita que s'adoptin les següents mesures:

- Que la comunicació prèvia es realitzi mitjançant aplicació mòbil.
- Que el procediment d'aquesta comunicació sigui fàcil, àgil i efectiu.
- Que l'aplicació guardi la màxima informació del sol·licitant del servei, a la finalitat de poder tramitar la comunicació amb la màxima celeritat possible.

4. Pesca Recreativa

L'article 28.3 del PRUG prohibeix tota activitat pesquera a la Zona de Dinàmica Natural. Al respecte, des de l'ACPET es considera excessiva aquesta mesura, en tant que no permet la pesca en zones del Parc, on actualment es pot pescar en totes les modalitats.

En aquest sentit, tot i que estem d'acord en regular-la, no ho estem en prohibir-la de manera absoluta.

Alhora, l'article 28.4 del PRUG disposa que es poden capturar totes les espècies d'interès pesquer excepte les que s'enumeren a l'annex 6, donada la seva major

7 vulnerabilitat, regulació i/o protecció per la normativa i els convenis internacionals. En aquesta línia, l'annex 6 del PRUG estableix els anomenats bag limits.

Al respecte, des de l'ACPET estem d'acord en que es regulin les espècies que poden ser objecte de pesca, sobretot pel que fa a aquelles espècies que precisen d'una especial protecció. No obstant, no estem d'acord en els bag limits zero, és a dir, la prohibició absoluta de pescar determinades espècies, en concret, llobarros, meros i corballs de roca, ja que d'aquesta manera s'alteren en major mesura els ecosistemes, proliferant les espècies que no es poden pescar en detriment de les que sí.

5. Infraestructures

L'article 42.3 del PRUG preveu que, en general, els abalisaments de cales, camps de boies o qualsevol altre abalisament s'ha de retirar al final de temporada, excepte:

- Sistemes d'ancoratge de baix impacte que s'han de marcar per tal de reutilitzar a les següents temporades.
- Boies de busseig i de transport de passatgers designades per a ser utilitzades durant tot l'any.
- Delimitacions de zones de no fondeig.
- Delimitacions de l'espai protegit.

No obstant, cal tenir molt present que el sector de la nàutica d'esbarjo està actiu durant tot l'any. En aquest sentit, si els camps de boies es retiren a la finalització de la temporada, les embarcacions no podran amarrar-se a boies fins que es tornin a instal·lar per la propera temporada.

D'aquesta manera, amb la finalitat de mantenir i potenciar un sector nàutic fort i actiu durant tot l'any, es proposa que es mantinguin un mínim de camps de boies per tal que les embarcacions d'esbarjo puguin gaudir-ne durant tot l'any i no només en temporada, així com també es mantinguin les boies de fondeig per dur a terme l'activitat d'immersió, que també es practica durant tot l'any.

Cal destacar que aquest punt ja es va incloure a les consideracions presentades per l'ACPET a la fase de consulta pública prèvia. No obstant, des de l'Administració s'ha respòs que, en tant que es permet el fondeig lliure a les aigües del Parc, la retirada de les boies a la finalització de la temporada "no ha de suposar un inconvenient per als visitants que naveguen durant tot l'any".

Tanmateix, si es fa efectiva la prohibició de fondeig de les embarcacions de més de 12 metres d'eslora a menys de 25 metres de profunditat, si al finalitzar la temporada es retiren les boies, no podran gaudir de les aigües del Parc per les raons exposades a l'apartat 2.1 del present escrit, fonamentades en l'informe tècnic adjuntat com a Annex II.

6.Vigilància

A l'article 49 del PRUG es preveu la coordinació entre els diferents cossos de vigilància (CAR, Policia Marítima, Inspecció Pesquera i Policia Local) i una previsió de la freqüència dels controls en funció de la temporada de l'any.

Sens perjudici de la periodicitat en que l'Administració realitzi la vigilància i controls durant tot l'any, des de l'ACPET se sol·licita que, en tot moment, s'emfatitzi més en la

informació als usuaris de les embarcacions i no tant en les sancions. Des del sector s'incidirà i realitzaran polítiques de conscienciació amb el medi i l'entorn però és imprescindible que des de l'Administració s'intensifiqui la conscienciació dels usuaris amb embarcacions.

Aquesta sol·licitud es recolza en l'informe tècnic realitzat per la Universitat de Girona, aportat com a Annex I al present escrit, en el qual "es recomana fer campanyes d'informació i sensibilització" per evitar males praxis i fomentar fórmules més sostenibles.

7.Nàutica recreativa

A l'annex 8 del PRUG, relatiu a la navegació, en el punt 2.2, s'estableix que per navegar a motor a les aigües del Parc cal disposar com a mínim de la Llicència de Navegació. Des de l'ACPET es considera que aquesta mesura afecta també a la nàutica esportiva i als Ports esportius que disposen d'embarcacions sense títol.

En primer lloc, des de l'ACPET es considera que el PRUG manca de competència a l'hora de regular les titulacions necessàries per a la navegació, ja que la navegació sense titulació ja ve regulada per la normativa de la Marina Mercant³ .

D'altra banda, es contemplen condicions específiques per les empreses de lloguer. En aquest sentit, es considera que cal unificar les condicions que s'estableixen pel lloguer d'embarcacions a motor amb les que no ho siguin. D'aquesta manera, si per les embarcacions recreatives a motor de lloguer s'estableixen unes condicions específiques com són la informació sobre l'espai protegit, la navegació i el fondeig, aquestes condicions haurien de ser també les mateixes per les embarcacions recreatives amb propietari privat, ja que, del contrari, suposaria una discriminació manifesta.

Barcelona, a 11 de novembre de 2022.

Signa: Associació Catalana de Ports Esportius

RESPOSTA DE LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ

1. LA NÀUTICA D'ESBARJO EN EL CONTEXT ACTUAL DE CRISI CLIMÀTICA

La resposta a les consideracions de L'Associació Catalana de Ports esportius i Turístics (ACPET) ha de començar forçosament per un plantejament més filosòfic que tècnic en la mesura que tant l'esborrany actual proposat per la Generalitat de Catalunya com les consideracions de l'ACPET es troben totalment fora del context de crisi climàtica en què ens trobem.

La primera consideració obvia és que, per la seva configuració geomorfològica, l'accés al Cap de Creus s'ha de fer quasi forçosament amb una embarcació. Així que la gestió dels usos del Cap de Creus és sinònima de la gestió de la navegació de les embarcacions que el visiten. Un percentatge molt significatiu de les embarcacions que accedeixen a aquest espai estan motoritzades, i pràcticament el 100% d'aquestes embarcacions estan equipades amb motors de combustió.

Si l'Administració i els ciutadans es creuen seriosament els compromisos de descarbonització que tots plegats estan contraient (veure l'"Estrategia de descarbonización a largo plazo, 2050; Ministerio para la transformación ecológica y el reto demográfico, Gobierno de España") l'any 2030 ha de marcar la data límit per aconseguir una reducció de les emissions de gasos hivernacle fins al 55 % del valor que varen assolir l'any de referència de 1990 (una xifra que malauradament no hem pogut trobar calculada de forma explícita per al cas de Catalunya). En 2050 tots els motors de combustió han d'haver desaparegut dels mercats.

Si els substituïts elèctrics per a equipar la mobilitat terrestre ja han estat força desenvolupats, no passa el mateix amb els equivalents motors marins. En tot cas, la transició ha de ser gradual i no podem somiar en prorrogar els canvis necessaris fins al darrer moment. I cal observar que els terminis s'escurcen: en el cas més probable que aquest PRUG comenci el seu període de quatre anys de vigència a les darreries de 2023, caducarà tan sols quatre anys abans del topall de 2030.

Si els motors de combustió han de ser abandonats, potser molta de la flota d'embarcacions d'esbarjo existent es trobarà mancada dels substituïts adequats i podria tornar-se obsoleta. En tot cas, es força probable que la necessària adaptació a les noves exigències reclami nous dissenys i un canvi en les prioritats respecte a eslores, velocitats i prestacions.

Sorprenentment, ni a la redacció de l'actual proposta del PRUG ni a les consideracions de l'ACPET es fa una sola menció a aquest horitzó que pot canviar completament el panorama de la mobilitat al mar i de les activitats nàutiques i turístiques del nostre país. El fet és encara més sorprenent si tenim present que és el mateix Departament de la Generalitat de Catalunya el responsable de la transició energètica (i dels compromisos derivats) i de la gestió del Cap de Creus i de la tramitació del seu PRUG.

Convençuts com estem que el procés d'adaptació a la nova realitat és inexorable, creiem que el més urgent serà impulsar un canvi profund en la forma d'entendre la nàutica d'esbarjo que comporti també un canvi en el sistema de valors. Els espais naturals protegits són, creiem, un marc excel·lent per a promoure aquests canvis.

De tot és sabut que les tendències de la nàutica recreativa durant les darreres dècades s'han dirigit a l'augment constant de la mida de les embarcacions, la potència de les motoritzacions i el confort, sense reparar en el corresponent increment del consum de combustible, de l'onatge i del

soroll. Els principis rectors d'aquestes tendències eren la presa, el confort i la seguretat. Com més gran i més ràpid, millor!

Però els espais naturals protegits són espais per a gaudir d'un paisatge visual i sonor tranquil (1) on els criteris imperants haurien de ser: com més petit i més lentament millor! Les cales i raonades del Cap de Creus defineixen espais de mida reduïda on no caben embarcacions grans. Des d'aquesta perspectiva de respecte, ens sembla evident que no podem pretendre adaptar l'espai a les exigències de la nàutica sinó que és la nàutica la que s'ha d'adaptar a les característiques de l'espai.

-
1. A l'article 1 de la Llei 4/1998 de 12 de març de conservació del Cap de Creus s'especifica que :

Article 1

Objecte

1. L'objecte d'aquesta Llei és l'establiment d'un règim jurídic i de gestió per a la preservació estricta i la restauració, quan escaigui, dels sistemes naturals terrestres i marins de la península del cap de Creus, dels valors geològics, botànics, faunístics i ecològics i dels elements d'interès cultural que conté i de la integritat del seu paisatge.

Com tots desitgem gaudir d'una experiència satisfactòria d'aquests espais, el reconeixement del seu caràcter públic ens hauria d'induir a restar molt amatents a minimitzar les molèsties als nostres conciutadans. Embarcacions no motoritzades, silencioses, petites (tan petites com possible dins els límits de la seguretat), esteles sense onatge, febles velocitats i respecte de les distàncies, són mesures que contribuirien a augmentar la qualitat de les visites al Cap de Creus.

2. GESTIÓ DE LA SOBREFREQÜENTACIÓ

Per altra banda, és evident que la façana marina del Parc del Cap de Creus fa anys pateix del mateix mal de la resta d'espais protegits de Catalunya : mort d'èxit. Si més no per períodes estacionals, la demanda d'ús d'aquests espais sobrepassa amb escreix les possibilitats de l'oferta. El Departament responsable de la seva gestió ja devia estar avesat als problemes de sobrefreqüentació que es repeteixen arreu (Delta de l'Ebre, Montseny, Parc de l'Alt Pirineu, Illes Medes, accés al far del Cap de Creus); específicament en el cas del Cap de Creus, el Parc disposa des de fa anys de censos de fondeig d'embarcacions que donen fe de l'existència d'aquests problemes.

Quan tota la població d'un país que s'estén per una superfície (dimensió L^2) té dret a projectar-se sobre un segment restringit de la línia de costa (dimensió L) que la conté es produeix un problema inevitable de saturació que, si ens reconeixem en un règim equitatiu d'igualtat d'oportunitats, només es pot gestionar mitjançant un procediment públic regulat (gestió de "zona blava").

Creiem que la Generalitat de Catalunya ha d'abordar de forma valenta aquest repte (com ho ha fet a molts altres espais) i regular de forma justa el sistema de fondeig al Cap de Creus seguint criteris de conservació de la qualitat patrimonial.

La primera tasca ha de consistir a definir numèricament uns topalls a la capacitat de càrrega per al fondeig de cada cala i raconada del Parc. El document que la determini ha de tenir presents les característiques específiques de cada àrea (mides, geologia, biota, circulació marina, vents, etc.) i els diferents perfils de la demanda (tipus d'embarcacions i d'usuaris).

A les èpoques que la freqüentació pugui resultar conflictiva s'ha d'establir un sistema àgil de permisos per al qual el desenvolupament actual dels sistemes de comunicació telemàtics ofereix fàcils solucions. En cas d'observar-se una superació dels topalls els serveis de vigilància podran restablir la situació requerint la presentació d'aquestes autoritzacions que no haurien d'exigir cap burocràcia, ni el pagament de cap taxa.

Consideracions tècniques.

A. Accés i navegació.

No veiem quina relació d'equiparació pot existir entre l'obligació imposada a les barques de pesca de circular a més de 6 nusos quan travessin les aigües del Parc (per garantir l'exclusió d'activitats de pesca il·legal per part de la Inspecció pesquera) i la demanda d'autoritzar velocitats de fins a 15 nusos per a la navegació de la flota d'esbarjo.

El document demana autoritzar un límit de 15 nusos per equiparar-lo a les velocitats autoritzades al Parc Nacional de Port-Cros (Var, França) però reconeix que en aquell Parc només s'autoritza la velocitat màxima de 12 nusos (??).

B. Fondeig i amarrament.

El reconeixement de la saturació de les cales del Cap de Creus per al fondeig en certes circumstàncies temporals es fa explícit al mateix document de l'ACPET quan reconeix que: "Tanmateix, les cales properes a les que preveuen la instal·lació dels camps de boies pilot **actualment ja pateixen una forta saturació**".

L'establiment d'una zonificació del règim de fondeig en tres categories (fondeig lliure, camps de boies i zones de no fondeig) respon al disseny d'un experiment totalment congruent amb la política de gestió adaptativa que pretén establir els impactes atribuïbles a cada modalitat per tal d'orientar la gestió futura. Aquest experiment té una durada temporal definida i serà avaluat al final del període de vigència d'aquest PRUG. Que l'estat actual de les praderies de les cales seleccionades sigui bo no constitueix cap objecció raonada per què no es continuï el seu estudi en el marc d'aquest experiment.

El recurs a l'augment de la pressió a les àrees annexes si es tanca o limita l'accés a una zona es repeteix quan l'apliquem a la pesca, el busseig o el fondeig. Hem de recordar que l'objectiu és regular l'esforç global i que, quan això es demostrï necessari, aquesta regulació haurà de

comportar una reducció efectiva del nombre d'embarcacions fondejades al Parc. L'estudi de la Universitat de Girona al que al·ludeixen les consideracions de l'ACPET només té presents els criteris de demanda dels usuaris sense contemplar que es tracta d'un espai gestionat on els criteris de conservació han de prevaldre sobre la demanda d'ús.

Respecte a la demanda de fondejar embarcacions de més de 12 m d'eslora sobre fons potencialment ocupats per praderies de Posidònia, recordem les observacions fetes a l'apartat de consideracions generals en el sentit que és la navegació la que ha d'adaptar-se a les característiques del Parc, ja que no es pot pretendre canviar les característiques del Parc a les conveniències de la nàutica. Qui vulgui gaudir dels beneficis d'arrecerar-se a les cales més petites i somes del Cap de Creus haurà de considerar la conveniència d'accedir-hi amb una embarcació de mides adequades (tal com recomanen els usuaris agrupats a l'AUEECAD). No sempre el més gran és millor; la mida petita té una sèrie d'avantatges que espais com el Cap de Creus ens haurien d'ajudar a apreciar.

3. PUNTS D'AMARRAMENT.

L'ACPET proposa que s'instal·lin boies dissenyades de manera que es permeti la coexistència de més d'una embarcació per boia per mitjà de l'abarloament. Però aquesta proposta ignora que l'objectiu de la instal·lació de boies en certes àrees del Cap de Creus no té només l'objectiu de garantir la seguretat del fondeig sinó que també busca explícitament una certa limitació del nombre d'embarcacions fondejades que garanteixi la qualitat de la visita al Parc. Reiterem les observacions fetes a les consideracions generals en el sentit que entre els objectius del Parc es reconeix la voluntat de preservar el paisatge visual i acústic. Per a assolir tal objectiu es fa necessari conservar certs paràmetres de distància i silenci que la pràctica de l'abarloament compromet seriosament. L'abarloament difícilment pot *"... ajudar a combatre la saturació provocada per la instal·lació de camps de boies ..."* sinó, contràriament, amb empitjorar-la.

4. PERNOCTACIÓ O AMARRATGE PER LA NIT.

L'ACPET critica que l'actual redactat del PRUG no permeti el fondeig nocturn a les boies de les RNP en tant que si permet el lliure fondeig diürn. A la concepció del PRUG les RNP pretenen ser espais d'excel·lència diferenciats en la seva gestió de la resta del Parc. La raó d'aquesta prohibició, estesa a la majoria de reserves dels espais protegits marins mediterranis, no es basa en problemes de seguretat ni del fondeig sinó d'aplicabilitat de les mesures de protecció i vigilància de les activitats extractives il·legals.

Que l'informe de la Universitat de Girona constati que *"...actualment la pressió de les pernoctacions és baixa..."*, no és un argument en contra de la regulació si no una bona notícia perquè permet esperar que s'assoleixi la regulació necessària sense conflictivitat.

Les consideracions de l'ACPET ressalten un altre aspecte conflictiu de la prohibició de fondeig nocturn: el perill de la navegació en les condicions dures de vent i mar que es donen tan freqüentment al Cap de Creus. Subscrivint totalment aquesta inquietud, creiem, tanmateix, que cal advertir:

- Que la travessia de tota la façana del Cap de Creus amb embarcació motoritzada a les velocitats que permetrà el PRUG no comporta, en la majoria dels casos, més de tres hores de navegació.

- Les embarcacions en trànsit per la costa del Cap de Creus estan obligades a conèixer les dificultats de la seva navegació.
- Que en cas de mal temps, existeixen a ambdós extrems del Cap de Creus (badies de Port de la Selva i Roses) ports i punts d'amarratge segurs on esperar l'arribada d'una finestra de bon temps.
- Que la precisió de les prediccions meteorològiques actuals és suficient per a anticipar la majoria de les condicions de mal temps en aquests rangs de temps (hores), la planificació de la navegació ha de permetre una travessia segura d'aquest segment de costa.

Tanmateix, atès el fet que el risc d'una situació de perill imprevista no pot ser exclòs, el PRUG ja reconeix el dret extraordinari a la mesura d'amarratge nocturn per causes de força major (fins i tot a les zones de RNP i zones d'exclusió de fondeig). **En aquest sentit, sembla molt aconsellable que el PRUG contempli la conveniència de la senyalització de boies autoritzades per al fondeig nocturn en casos d'emergència, als emplaçaments més favorables i estratègicament triats. Aquestes boies, però, hauran de ser utilitzades com a excepció i no com a norma.**

5. BUSSEIG DES D'EMBARCACIONS PARTICULARS.

Subscrivim totalment les consideracions de l'ACPET en el sentit que *"...per satisfer l'obligació de comunicar prèviament a l'inici de l'activitat de busseig a l'òrgan gestor del parc a través del tràmit específic de la Seu Electrònica o mitjançant una aplicació mòbil creada a tal efecte..."* caldrà que:

- la comunicació prèvia es realitzi mitjançant aplicació mòbil.
- el procediment d'aquesta comunicació sigui fàcil, àgil i efectiu.
- l'aplicació guardi la màxima informació del sol·licitant del servei, a la finalitat de poder tramitar la comunicació amb la màxima celeritat possible.

6. PESCA RECREATIVA.

L'ACPET considera excessiva la proposta de prohibir tota activitat pesquera a les Zones de Dinàmica natural que es corresponen amb una part de les RNP del Parc.

La Llei de 1998 obliga a regular les activitats de pesca dins les RNP mitjançant el desplegament del PRUG. Que aquest PRUG no s'hagi desenvolupat encara i que, per tant, no s'hagi regulat encara la pesca dins aquests espais no justifica que la regulació no s'hagi de fer sinó que evidència que les RNP han estat fins a l'actualitat una figura de paper.

D'altra banda, la proposta de l'ACPET ignora totalment el context sobrepesca de les costes europees i la consegüent demanda de reducció de l'esforç pesquer i d'explotació dels recursos marins. Els darrers compromisos mundials per a la conservació dels oceans (Montreal Summit, dec. 2022) apunten a l'ampliació de la superfície de zones protegides al 30 % de la superfície del mar com àrees protegides i del 10 % com àrees d'exclusió total). Però si considerem tan sols la zona nord del litoral gironí, les 3 zones de RNP i l'única RI declarades per la Llei de 1998 de creació del Parc del Cap de Creus no representen, sumades, ni l'1 % de la línia de costa compresa, entre la frontera francesa i el límit meridional del Cap de Creus. Tenint present que la

costa gironina és la més beneficiada per mesures de conservació, la comparació resultaria encara més escandalosa si s'estengués a la ràtio (àrea protegida/àrea total) de la costa catalana.

D'altra banda, la pesca recreativa al nostre país es produeix durant el temps d'oci i és practicada per persones que tenen altres activitats com a base de sustentació econòmica. En un moment en què es demana una reducció dràstica de l'esforç extractiu sobre els recursos marins, resulta molt frívol col·locar en el mateix nivell de tractament als actors que realitzen aquesta activitat professionalment (com activitat econòmica bàsica) i als que ho fan per lleure. En resum, creiem que els recursos marins que s'hagi d'autoritzar explotar en un espai declarat Parc Natural, com el Cap de Creus, s'hauran de reservar per a les activitats de pesca professional.

En conseqüència, i en consens fins i tot amb el col·lectiu de pescadors professionals artesanals, es reconeix la necessitat de crear zones d'exclusió total de la pesca dins l'espai del Cap de Creus.

L'argument en contra de *"...l'establiment de bag limits zero per a espècies com els llobarros, meros i corballs en el sentit que d'aquesta manera s'alteren en major mesura els ecosistemes, proliferant les espècies que no es poden pescar en detriment de les que sí..."*, demostra un complet desconeixement de les interaccions tròfiques i competitives entre les diferents espècies de peixos, i no mereix més consideració. **Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ també ens manifestem en contra de la proposta de bag limits zero però per un motiu contrari. En la nostra opinió la protecció d'aquestes espècies s'ha de garantir per la declaració explícita d'una moratòria la captura d'aquestes espècies en tot l'àmbit del Parc i per a tot el període d'aplicació del PRUG.**

7. INFRASTRUCTURES.

L'ACPET proposa que no es retirin els camps de boies a la finalització de la temporada, amb la finalitat de mantenir i potenciar un sector nàutic fort i actiu durant tot l'any. Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ considerem que l'objectiu de potenciar un sector nàutic fort i actiu durant tot l'any no pot ser un objectiu prioritari del Parc, que més aviat ha de vetllar per pal·liar els impactes deguts a la sobrefreqüentació dels mesos estivals.

Al contrari, tenint present el risc de pèrdues d'infraestructures infrautilitzades durant els freqüents temporals de la temporada hivernal, ens refermem en la nostra proposta (veure la proposta de la IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ) d'aplicar una política de forta estacionalitat en el desplegament d'aquestes infraestructures.

8. VIGILÀNCIA.

L'ACPET demana que s'emfatitzi més en la informació dels usuaris de les embarcacions i no tant en les sancions. Estant totalment d'acord amb aquesta posició ens sembla necessari observar que:

- la tradició d'ús de l'espai marítim sense mesures coercitives evidents ha portat a la sensació generalitzada que, a diferència d'en terra, al mar es pot fer tot;
- que revertir aquesta situació exigirà no només un esforç informatiu sinó també transmetre la voluntat d'una implantació de la nova norma de forma justa (equànime) i decidida,

- que malauradament no s'aconsegueix transmetre aquesta voluntat més que a través d'un dispositiu de vigilància dotat de recursos materials i de la força coercitiva que proporciona un sistema de sancions efectiu.

9. LLICÈNCIES DE NÀUTICA RECREATIVA.

Entenem que la Llei de protecció del Cap de Creus de 1998 faculta a la Generalitat de Catalunya per a establir les condicions especials d'accés als espais protegit de la seva jurisdicció sense perjudici del que dicti la normativa de la Marina Mercant.

No estem d'acord amb la proposta d'equiparar els requisits d'informació exigibles als propietaris d'embarcacions amb base als ports del Cap de Creus amb els que s'exigeixen als llogaters esporàdics d'una embarcació sense titulació. Pel simple fet de la reiteració hem de suposar que el grau de coneixement de l'espai i de la pràctica nàutica dels primers és molt superior al dels segons i que tals precaucions no es fan necessàries.

